НАРОДНА АРМІЯ

23 жовтня, 2015

#84 {5419}

«ЗАВОДЬ, ЇДЕМО НА ПЕРЕДОК!»

25 жовтня — День автомобіліста і дорожника

Із запаленими від недосипання очима летять фронтовими дорогами військові водії. В кожного своя, особлива історія…
стор. 5

Військовослужбовці 40-ї окремої артилерійської бригади вдосконалюють бойові навички поблизу Маріуполя

ВІЙНУ НА ДОНБАСІ ЧАСТО НАЗИВАЮТЬ «ВІЙНОЮ АРТИЛЕРІЇ»

Артилерія стала головною зброєю війни на Сході України. Обидві протиборчі сторони і сьогодні продовжують розглядати ствольну і реактивну артилерію як основний засіб ураження противника на полі бою. Недарма в межах мирних домовленостей відведенню з лінії зіткнення насамперед підлягають саме артилерійські системи

Артилерія — потужний рід військ, який завдає основне вогневе ураження противнику в будь-яку погоду, пору року і час доби, причому в мінімальні терміни. Вона дає можливість виконувати широкий спектр завдань за відсутності безпосереднього контакту між сторонами. Артилерія є також засобом морально-психологічного впливу. Існує таке поняття, як вогонь на виснаження. Тобто коли боєць на своїй позиції не може підняти голову через постійний обстріл або його очікування. Це призводить до сильного тиску на психіку, людина втрачає впевненість, здатність до активних дій і загалом деморалізується.

Війна показала, що величезне значення має маневреність артилерії. На початку АТО вогневі засоби могли перебувати на позиції 3–4 години. Сьогодні ж наші підрозділи знаходяться там протягом виконання одного, максимум, двох вогневих нальотів, що в середньому становить до 5 хвилин. І це з урахуванням часу на розгортання і залишення позицій.

Загалом у цій війні наша артилерія багато разів впливала на результат бою.

За мужність, героїзм та незламність духу орденом Богдана Хмельницького нагороджено 41 військовослужбовця ракетних військ і артилерії, 72 — орденом «За мужність».

стор. 4

АТО ПРОЙШЛИ, ТЕПЕР ДОЛАЮТЬ БЮРОКРАТІЮ

Статус учасника бойових дій можна отримати й на передовій. І тут роль командира чи не головна
стор. 7

«ОПЛОТ» ПРОТИ «ВЛАДИМИРА», АБО ТАНКИ ПРОТИ ТАНКІВ

стор. 8

НОВИЙ КОМПЛЕКС «ЧУЄ» ПРОТИВНИКА ЗА 35 КМ

В Україні розпочато серійне виробництво сучасного звукометричного комплексу артилерійської розвідки
стор. 9

ГАРМАТИ МОВЧАТЬ, А СУМНА СТАТИСТИКА ЗРОСТАЄ

Або воюєш і б'єш ворога, або пиячиш — і б'ють тебе
стор. 10

У СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ ПРОВОДЯТЬСЯ НАЙМАСШТАБНІШІ НАВЧАННЯ НАТО

У маневрах беруть участь близько 36 тисяч вояків із 33 країн-членів та партнерів НАТО, 4 бойові бригади, 230 одиниць бронетехніки, до 140 літаків та до 60 кораблів і підводних човнів
стор. 11

РОЗЗБРОЄННЯ НАСЕЛЕННЯ — ЦЕ ЙОГО БЕЗПЕКА

Мир настане лише тоді, коли на зберігання здадуть останній автомат чи гранату
стор. 12

Українська співачка, заслужена артистка України Тетяна Піскарьова:

«ЖОДЕН АКТОР НЕ ЗМОЖЕ ПОКАЗАТИ ОЧІ ХЛОПЦЯ, ЯКИЙ ПРОЙШОВ СПРАВЖНЮ ВІЙНУ»

стор. 14

Курсанти Національної академії сухопутних військ ім. гетьмана П. Сагайдачного першими відчули нововведення на солдатській кухні

ВІЙСЬКОВІ КУХАРІ ПОВЕРНУТЬСЯ ДО СТРОЮ

Вже місяць в окремих військових частинах діє нова система харчування

– Я неодноразово брав участь у міжнародних навчаннях, тож добре знаю систему харчування, що діє в арміях країн НАТО. Відмінність — разюча. Була... — заявив представникам засобів масової інформації тимчасовий виконувач обов'язків начальника Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного полковник Олександр Сивак. — Вже місяць у нашому навчальному закладі працює нова система харчування особового складу. За цей час було впроваджено суттєві зміни, а саме — введено електронний добір меню, усунено виявлені недоліки в системі обслуговування: запроваджено самообслуговування на потоках холодних закусок, салатів, а також м'ясних, фруктових, овочевих, сирних нарізок; удосконалено систему харчування шляхом розумної економії продовольства, — зазначив офіцер.

За словами заступника начальника академії з тилу полковника Йосипа Саєвича, новий підхід до харчування військовослужбовців дозволяє вирішити ще одну болючу для Збройних Сил України проблему — введення до штату військових частин військово-облікової спеціальності «військовий кухар», повідомляє Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України.

— Це вкрай важливо, адже коли війська виконують завдання поза пунктами постійної дислокації, їжу також необхідно готувати, тож краще, коли це робитиме людина з відповідною підготовкою та навичками куховарити на велику кількість осіб, що не так просто. Досвід, набутий під час антитерористичної операції, засвідчив, що система аутсорсингу в сфері харчування наших військовослужбовців у польових умовах не є ефективною. Нам необхідно готувати та мати своїх кухарів, готових виконували функціональні обов'язки в будь-яких умовах, — зазначив полковник Йосип Саєвич.

ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ДО БОЇВ МАЄ БУТИ ОБОВ'ЯЗКОВОЮ

У ході війни на Донбасі закріпився новий термін — «психологічні бойові втрати». Окремі з військовослужбовців-учасників бойових дій на Сході країни не витримали великого психологічного напруження прямих бойових зіткнень з агресором та постійних потужних артилерійських обстрілів. Як результат — окремі військовослужбовці не можуть продовжувати службу або потребують тривалої реабілітації.

Як зменшити наслідки бойового стресу? Як психологічно готувати воїнів до війни? Як проводити психологічну реабілітацію?

У Києві в межах спільних заходів міжнародного військового співробітництва триває обмін досвідом щодо організації психологічного забезпечення та військово-цивільного співробітництва представників вітчизняного війська з представниками ЗС Латвійської Республіки.

Провідні психологи Міністерства оборони Латвії в ході робочих зустрічей відвідають українські вищі військові та цивільні навчальні заклади, деякі бойові частини.

Це не перший візит до нас латвійських делегацій. Вся тематика цьогорічних заходів присвячена проблемам психологічної підготовки в зоні проведення антитерористичної операції на Сході України, після бойової психологічної реабілітації військовослужбовців на полі бою, організації роботи психологічних служб в умовах війни. За результатами спільної роботи в чинні програми підготовки українських військових будуть внесені певні доповнення та зміни.

Віктор ШЕВЧЕНКО

На 79-му році пішов з життя ветеран бронетанкових військ, генерал-майор у відставці

ЦИКУН Михайло Юхимович.

Михайло Юхимович народився 25 грудня 1936 року в селі Капустіно Вітебської області. У повоєнні роки став танкістом, закінчивши 1958 року Саратовське танкове училище.

Кар'єру офіцера розпочав на посаді командира танкового взводу танкової роти 244-го танкового полку 33-ї гвардійської танкової дивізії 28-ї танкової армії Білоруського військового округу. Після закінчення Військової академії бронетанкових військ ім. Р.Я. Малиновського в 1970 році Михайло Юхимович служив начальником штабу — заступником командира 20-го танкового полку 1-ї гвардійської мотострілецької дивізії Прибалтійського військового округу. Згодом став старшим офіцером оперативного управління штабу Північної групи військ. З 1977 року, після закінчення Військової академії Генерального штабу Збройних Сил СРСР, Михайло Цикун очолював групу напрямку в Головному оперативному управлінні Генштабу, був заступником начальника оперативного управління Групи радянських військ у Німеччині.

З 1984 року проходив службу в Україні. Обіймав посади начальника оперативного управління — заступника начальника штабу Київського військового округу, першого заступника начальника управління справами Міністерства оборони України. Звільнився з військової служби в листопаді 1993 року.

Пам'ять про непересічну особистість і справи генерал-майора Михайла Юхимовича ЦИКУНА житиме в серцях товаришів по службі, особового складу та ветеранів військ.

20 жовтня 2015 року на 86-му році життя після тривалої хвороби відійшов у вічність колишній начальник 1120-го окружного військового госпіталю Прикарпатського військового округу полковник медичної служби у відставці, лікар з великої літери, щира та доброзичлива людина

ЛЕВЧЕНКО Петро Петрович.

Службову кар'єру Петро Левченко розпочав 1955 року старшим лікарем бомбардувально-авіаційного полку. На різних медичних посадах військової ланки проходив службу в авіаційних частинах Прикарпатського військового округу до 1964 року.

У 1120-му окружному військовому госпіталі розпочинав старшим ординатором отоларингологічного відділення, був старшим ординатором відділення лікарської експертизи льотного складу, з липня 1971 року — заступником начальника госпіталю — начальником медичної частини, а з травня 1978 року по грудень 1993 року — начальником 1120-го окружного військового госпіталю Прикарпатського військового округу. За час проходження військової служби нагороджений багатьма високими державними нагородами, серед яких — орден «Знак Пошани», почесне звання заслуженого лікаря СРСР.

Колеги та друзі, співробітники Військово-медичного клінічного центру Західного регіону, колишньої медичної служби Прикарпатського ВО та Західного ОК, сім'я, друзі, хворі, яких лікував Петро Петрович, військовослужбовці та працівники Центру, становлення яких проходило під його чуйним керівництвом, у глибокій скорботі.

ПРЕЗИДЕНТ ВІДЗНАЧИВ НАГОРОДАМИ ВІЙСЬКОВИХ, ЯКІ ОТРИМАЛИ ПОРАНЕННЯ ПІД ЧАС БОЙОВИХ ДІЙ НА ДОНБАСІ

Президент України Петро Порошенко підписав указ про нагородження медаллю «Захиснику Вітчизни» військовослужбовців Збройних Сил України, поранених під час зіткнень з бойовиками у січні-серпні 2015 року. Ним відзначено 208 бійців, які брали участь у бойових діях поблизу Щастя, Станиці Луганської, Авдіївки, Мар'їнки, Пісків, Опитного, Водяного та Дебальцевого, повідомляє прес-служба глави держави.

Військовиків нагороджено «за мужність, самовідданість і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі», зазначено в указі Президента.

КАБМІН ПРОПОНУЄ ПРИЗНАЧИТИ МІНІСТРА У СПРАВАХ УЧАСНИКІВ АТО

«Публічно звертаюся до парламентської коаліції, Міністра оборони, Міністра внутрішніх справ України, до неурядових організацій і всіх членів уряду надати пропозиції щодо призначення міністра у справах учасників АТО, який би здійснював координацію роботи по медичній, психологічній і соціальній реабілітації для 131 тисячі учасників антитерористичної операції, які отримали відповідний статус», — наголосив Арсеній Яценюк. Глава уряду нагадав, що відповідно до закону України про Кабінет Міністрів України, в прем'єр-міністра є конституційні повноваження щодо внесення до Верховної Ради кандидатур двох міністрів без створення відповідних міністерств.

Такий міністр, зазначив глава уряду, матиме повноваження щодо координації діяльності Міністерства оборони, Міністерства внутрішніх справ, Міністерства охорони здоров'я, Міністерства регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ, Міністерства соціальної політики «з тією метою, щоби всі пільги, які визначені законодавством, — як соціальні, медичні, так і майнові — отримали всі учасники антитерористичної операції».

Після отримання відповідних пропозицій глава уряду внесе до Верховної Ради подання про призначення міністра у справах учасників антитерористичної операції без створення відповідного міністерства, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

ПІДПОЛКОВНИК ДМИТРО ПОЛОЗЕНКО — ЧЕМПІОН СВІТУ З ГИРЬОВОГО СПОРТУ

З 16 по 19 жовтня 2015 року в м. Цельє (Словенія) проводився чемпіонат світу з гирьового спорту серед чоловіків та жінок у вікових категоріях: юніори, дорослі та ветерани.

У віковій категорії 40–44 роки та ваговій категорії до 75 кг чемпіоном світу став старший викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки Військової академії (м. Одеса), майстер спорту міжнародного класу.

З результатом 105 поштовхів та 191 ривок гирі у 24 кг та загальною сумою двоборства він набрав 296 очок, випередивши найближчого суперника італійця Алекса Габеглієрі (Alex Gabeglieri) на 23 підйоми в поштовху, 31 підйом у ривку та на 54 підйоми у сумі двоборства.

ФІЗО ДЛЯ ДЕСАНТНИКА — ОДИН ІЗ ЕЛЕМЕНТІВ ВИЖИВАННЯ НА ПОЛІ БОЮ

Десантники 25-ї окремої повітряно-десантної бригади високомобільних десантних військ ЗС України, які виконують завдання в зоні проведення антитерористичної операції, продовжують активно займатися фізичною підготовкою. Важливим для «крилатих піхотинців» є проведення естафет військової спрямованості, елементи яких можуть бути практично застосовані в умовах бойових дій. Зокрема, йдеться про біг на короткі дистанції, транспортування пораненого бійця, надання першої медичної допомоги, перенесення вантажів, подолання всіляких смуг перешкод, подолання перешкод за допомогою троса в задимленій зоні тощо.

Смуга перешкод для десантників — як розминка

По канату до... наступної перешкоди

Часто саме вміння пересуватися непомітно рятувало життя воїнам

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ДИПЛОМАТИ СПРИЯТИМУТЬ ЛІКУВАННЮ НАШИХ БІЙЦІВ ЗА КОРДОНОМ

У межах проведення зборів 30 військових аташе України, акредитованих за кордоном, відвідали Національний військово-медичний клінічний центр «ГВКГ»

Військовий аташе полковник Сергій Москалюк тисне руку герою АТО

Перебуваючи в лікувальному закладі, вони ознайомилися зі станом здоров'я важкопоранених пацієнтів задля подальшого сприяння їхньому направленню на лікування та реабілітацію в медичні заклади провідних країн світу.

— Українська діаспора в Чехії активно допомагає нашому війську, зокрема закуповує медикаменти та обладнання та передає їх в Україну, — зазначив аташе з питань оборони, військово-повітряний аташе України при Посольстві України в Чеській Республіці полковник Сергій Москалюк. — Ми під час відвідування госпіталю почули потреби військовослужбовців, що знаходяться на лікуванні, про що обов'язково проінформуємо представників українських діаспор різних країн.

Варто зазначити, що на сьогодні за кордоном на лікуванні перебуває 39 наших поранених бійців, з них 11 — у Німеччині, 8 — в Угорщині, 7 — у США, по 3 — в Румунії та Литві. Ще двоє вояків лікуються в Австрії й по одному — в Ізраїлі, Великобританії, Польщі, Словенії та Білорусі. Загалом за час проведення АТО за межами України пролікувалися 123 військовослужбовці ЗСУ.

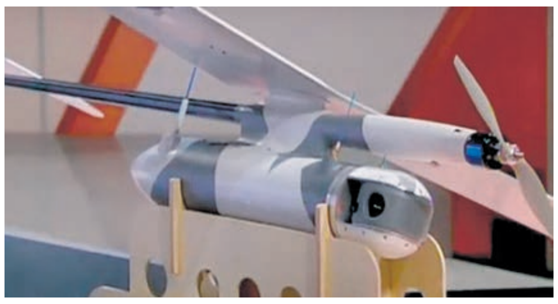
Також військові дипломати передали провідному військовому медичному закладу два сучасні автоматизовані медичні ліжка.

За поясненням представників медичної служби одного зі структурних підрозділів МО України, в цих ліжках передбачені підвищені функціональні можливості, вони керуються за допомогою дистанційного пульта управління й призначені для важкопоранених військовослужбовців. Медики зазначають, що на них можна правильно розташувати пацієнтів, які знаходяться без свідомості або тривалий час не можуть рухатися самостійно, уникаючи при цьому виникнення пролежнів.

Владислав ІЛЬЧЕНКО

ВІЙСЬКО ОТРИМАЄ НОВІ БЕЗПІЛОТНИКИ «СПЕКТРУМ»

Нові безпілотники, вироблені на підприємствах Державного концерну «Укроборонпром», надійдуть до війська вже наступного місяця

«Цей зразок безпілотника має характеристики на рівні світових аналогів і наші західні партнери це відзначають», — сказав генеральний директор Державного концерну «Укроборонпром» Роман Романов в ефірі одного з вітчизняних телеканалів. Він також зазначив, що цей зразок значно дешевший за іноземні аналоги та вже адаптований до умов ведення сучасної війни.

«Важлива характеристика безпілотників — перешкодостійкість, адже сучасні засоби ведення війни гасять той сигнал, який отримує безпілотник», — зазначив Роман Романов та додав, що цей безпілотник вкрай важко збити. Проведені концерном випробування показали, що із семи безпілотників, які тестувалися разом із БПЛА українського виробництва, тільки він пройшов повний випробний цикл і показав свою невразливість.

Також концерн підготував до виробництва інші моделі дронів, які пройшли випробування в зоні АТО.

Під час АТО артилерія не раз вирішувала результат бою

ВІЙНУ НА ДОНБАСІ ЧАСТО НАЗИВАЮТЬ «ВІЙНОЮ АРТИЛЕРІЇ»

Артилерія стала головною зброєю війни на Сході України. Обидві протиборчі сторони і сьогодні продовжують розглядати ствольну і реактивну артилерію як основний засіб ураження противника на полі бою. Недарма в межах мирних домовленостей відведенню з лінії зіткнення насамперед підлягають саме артилерійські системи. Про роль ракетних військ і артилерії у війні на Донбасі розповів командувач ракетних військ і артилерії Збройних Сил України — заступник командувача Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-майор В'ячеслав ГОРБИЛЬОВ.

— В'ячеславе Юрійовичу, коли востаннє так масово застосовувалась артилерія у воєнних конфліктах?

— Напевно, тільки під час Другої світової війни, не дивлячись на те, що з того часу відбулося чимало збройних протистоянь. Недарма війну на Донбасі назвали «війною артилерії», а артилеристів знову почали заслужено величати «богами війни».

— Чому саме артилерія вийшла на перше місце по активності застосування у цій війні?

— По-перше, артилерія — потужний рід військ, який завдає основне вогневе ураження противнику в будь-яку погоду, пору року і час доби, причому в мінімальні терміни.

По-друге, вона дає можливість виконувати широкий спектр завдань за відсутності безпосереднього контакту між сторонами.

По-третє, артилерія є також засобом морально-психологічного впливу. Існує таке поняття, як вогонь на виснаження. Тобто коли боєць на своїй позиції не може підняти голову через постійний обстріл або його очікування. Це призводить до сильного тиску на психіку, людина втрачає впевненість, здатність до активних дій і загалом деморалізується. Саме цю тактику взяли на озброєння бойовики, щоб виснажувати наші підрозділи.

По-четверте, артилерія виконує низку інших, не менш важливих завдань, наприклад, освітлення поля бою, стрільбу агітаційними снарядами тощо.

— У цій гібридній війні наша артилерія застосовується класично чи якось інакше?

— І так, і ні. Починали ми у спосіб, далекий від класики. Це було зумовлено дефіцитом артилерії. Доводилося буквально розривати підрозділи на маленькі групи, аби охопити підтримкою всі ділянки фронту. Сьогодні ж, коли кількість артилерійських засобів зросла в рази, ми повернулися до класичного способу, тобто до дій у складі батарей, дивізіонів і навіть бригад.

Війна показала, що величезне значення має маневреність артилерії. На початку АТО вогневі засоби могли перебувати на позиції 3–4 години.

Генерал-майор В'ячеслав Горбильов

Сьогодні ж наші підрозділи знаходяться там протягом виконання одного, максимум, двох вогневих нальотів, що в середньому становить до 5 хвилин. І це з урахуванням часу на розгортання і залишення позицій. Якщо позиція заздалегідь не підготовлена, то час дещо збільшується.

— Наведіть приклад, коли артилерія рятувала ситуацію в бою.

— Останнє масоване й успішне застосування було під Мар'їнкою. А загалом у цій війні наша артилерія багато разів впливала на результат бою. Мої підлеглі неодноразово чули слова щирої вдячності від піхотинців, десантників та інших.

— Чув, що наші артилеристи застосовують прийоми, що вважалися давно забутими?

— Так, дійсно. Наприклад, окомірна підготовка. Після Другої світової війни вона була обов'язковою для офіцерів-артилеристів, потім була нівельована. Але на війні ситуації бувають різні, й це вимагає володіння майстерністю ведення точного вогню усіма можливими способами. У випадку браку часу або за неможливості визначення координат цілі та установок для її ураження, наприклад, при пошкодженні приладів, окомірна підготовка може бути дуже доречною. Але, незважаючи на примітивність, такий спосіб вимагає неабиякої підготовки.

Війна показала, що розвивати високотехнологічні системи розвідки й наведення вкрай необхідно. Але й забувати прості речі не варто. Так само, як традиційне знаряддя артилеристів — прилад управління вогнем і логарифмічну лінійку. Хтось скаже, що це пережиток минулого, крок назад. На це можу відповісти порівнянням — розвиток стрілецької зброї та суперсучасні приціли до неї не знизили актуальності звичайного бойового ножа.

— У повідомленнях із зони АТО часто зазначалось, що артилеристи ведуть контрбатарейну боротьбу. В чому її суть?

— Контрбатарейна боротьба — це виявлення ворожих вогневих засобів і якнайшвидше нанесення по них удару чи нальоту. На початку війни успішно вести контрбатарейну боротьбу ми не могли через відсутність засобів артилерійської розвідки. Радянські, що є на озброєнні, давно втратили свою ефективність. Та навіть їх ми не могли використовувати, бо всі вони були несправні. Але завдяки ініціативній групі генерал-майора Родіона Тимошенка, начальника Центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України ім. І.Черняховського, сьогодні в нас вже кілька десятків робочих звукометричних комплектів. Ця ж група допомогла і з впровадженням засобів розвідки іноземного виробництва. До речі, коли в Україну приїздили іноземні військові, вони були дуже здивовані, як українці експлуатують їхні станції. Бо ми розкрили такі якості цього обладнання, про які вони мало що знають на практиці.

Один із прийомів контрбатарейної боротьби — викликати вогонь артилерії протилежної сторони для виявлення місць її розташування. Бойовики для цього зазвичай застосовують тактику «кочуючих» мінометів. Ми — дещо інші способи. Один із них, наприклад, передбачає застосування однієї гармати, яка імітує роботу цілої батареї. Виходить цілком реалістично, і це ноу-хау наших артилеристів.

— Періодично виникають розмови про відсутність на складах снарядів до наших артсистем. Це правда?

— Снарядів у нас вистачає. За більшістю типів їх вистачить ще не на один рік. У тому, що снаряди витрачаються, немає нічого критичного, адже «вічних» запасів будь-чого не буває. Зрештою, ми зараз використовуємо боєприпаси, що десятиріччями лежали на зберіганні. Їхня витрата автоматично означає наступне освіження. В цьому ж контексті ми розглядаємо можливість у майбутньому перейти на калібр артсистем 155-мм.

— 155 міліметрів — це стандарт НАТО. Де ми знайдемо боєприпаси до них?

— Так, власних снарядів ми не виготовляємо. Рано чи пізно нам доведеться їх закуповувати. Ясна річ, що в Росії вже ніхто нічого купляти не буде. Значить, доведеться шукати інших постачальників. Але зважте на те, що у світі, попри широку наявність артилерійських засобів обох калібрів, кількість 155-мм артсистем втричі більша, ніж 152-міліметрових. Як ви думаєте, які снаряди нам легше буде закупити? При цьому, калібр 155 мм розповсюджений саме в розвинених країнах і саме в цьому калібрі реалізуються найсучасніші артилерійські снаряди: далекобійні, високоточні, касетні. Тому запровадження калібру 155 мм дозволить значно підвищити можливості вітчизняної артилерії.

— Скільки артилеристів було нагороджено за час проведення АТО?

— Перш, ніж я відповім, хочу зазначити, що артилеристи, окрім нанесення втрат противнику і підтримки наших військ на відстані, нерідко проявляли справжній героїзм на передовій, не менший, ніж десантники, танкісти чи піхотинці. Достатньо згадати подвиг батареї капітана Боровньова, яка під Вуглегірськом була атакована з двох боків підрозділами противника з танками та БМП. Про це писала ваша газета у номері за 10 лютого 2015 року. В ході бою хлопці підбили чотири танки та дві БМП, опинились в оточенні й відмовились від пропозиції бойовиків скласти зброю. Чотири доби вони відбивали потужні атаки ворога і таки вирвалися з кільця. Шкода, що цей подвиг залишився не відзначеним. Або взяти до уваги бійців артдивізіону 128-ї бригади, які перейшли лінію фронту та захопили у бойовиків російський танк. До речі, свою винагороду за ворожу техніку ці хлопці віддали на лікування поранених. А захоплений ними Т-72 було передано до танкового батальйону 53-ї бригади.

Що ж до нагород, то станом на 1 жовтня відзначено 874 військовослужбовця ракетних військ і артилерії, з них орденом Богдана Хмельницького І-ІІІ ступенів — 41, орденом «За мужність» — 72 особи, решта — медалями та відзнаками.

Бесіду вів Роман ТУРОВЕЦЬ

«ЗАВОДЬ, ЇДЕМО НА ПЕРЕДОК!»

25 жовтня — День автомобіліста і дорожника

Водій — така сама важлива спеціальність, як розвідник, танкіст, артилерист. Часто під розривами снарядів і свистом куль вони доправляють поранених, продукти та боєприпаси

З цигарками в зубах, запиленими обличчями, запаленими від недосипання очима летять шляхом військові шофери, повелителі доріг. Ревіння мотора, пил із під коліс, підняті з руля пальці на знак привітання і в кожного своя, особлива історія…

Шофер на війні — важливий боєць. Терміново вивезти поранених, доправити продукти чи боєприпаси. І починається: «Петровичу, в тебе машина на ходу?»; «Іваничу, у шостій виїзд!»; «Леонідичу, заводь, їдемо на передок!»

Водії Саша «Зебра» та Борис у танковому батальйоні 14-ї бригади — люди авторитетні.

«Зебра» — командир взводу матеріально-технічного забезпечення. Усміхнений чоловік із сумними очима. Зараз перемир'я, і він усміхається, тому що знає ціну кожному дню без вибухів та пострілів. Чому в Саші сумні очі? Напевно, тому, що давно не бачив своїх синів шести та восьми років. «Зебра» нині під Донецьком, а сини та дружина — у Черкаській області.

Після мобілізації Сашу відправили у навчальний центр «Десна», пізніше на полігон. А потім були бої під Артемівськом, оборона Маріуполя, постійні виїзди на позиції під Донецьком.

Чому він «Зебра»? Коли Саша потрапив у підрозділ, усім командирам роздали рації. Йому дісталась чорна рація в білу смужку.

«Який твій позивний?» — запитав комбат.

Саша подивився на свою рацію і сказав: «Зебра».

«Зебрі» до демобілізації залишилось кілька місяців. Він вирішив, що коли буде мир, то поїде додому, а якщо знову почнуться бойові дії, підпише контракт та залишиться у війську.

Борис водить старенький ГАЗ-69, який танкісти лагідно називають «Ракель». Попри свій вік, «Ракель» буває, що і до 100 км на годину розганяється. Машина не швидкісна, зате прохідність у неї по бездоріжжю мало не така ж, як у танка.

Борису 55 років, він із Білої Церкви. До війська пішов добровольцем. «Поїздили ми з нашою «Ракель». Я на ній вже понад 1000 кілометрів наїздив. Якось у засідку потрапили. Добре, що один із наших помітив, що з пагорба «сепари» спускаються. Я розвернувся, натиснув на газ, а хлопці з вікон — з усіх стволів. Вирвалися. Всі живі, навіть не поранило нікого», — пригадав Борис.

Куди б не відправили потужні танки підрозділу, за ними старенька «Ракель». Танкісти кажуть, що вона — повноцінний член підрозділу. Теж танк, тільки карликовий.

Ремонтувати парк автомобільної техніки танкістам допомагають волонтери. Приватний підприємець Юрій Бальсанко, волонтер Сергій Опара та організація «Сильні люди» допомогли відремонтувати 5 машин, подарували новий двигун до ЗІЛа, зараз ремонтують КАМАЗ.

Дорогі наші автомобілісти, нехай дороги під колесами ваших машин завжди будуть мирними.

Влад ЯКУШЕВ

У ШЛЯХОВОМУ ЛИСТІ — ДОРОГИ ДОНБАСУ

На війні поважають кожного водія. Від їхньої майстерності та вмінь залежить чимало, часто життя

У тіні героїчних військових професій нерідко несправедливо залишаються ті, без кого більшість перемог були б неможливі. Серед них, зокрема, водії та фахівці, які займаються організацією експлуатації та ремонту автотехніки.

— З початком активний бойових дій на Донбасі далися взнаки задавнені проблеми нашого війська. Так, кількість автомобілів, які не змогли виїхати з пунктів дислокації, в окремих підрозділах сягала майже 80%! — розповідає начальник автомобільної служби штабу АТО полковник Олександр Данилюк. — За таких обставин було вкрай важко забезпечити виконання поставлених завдань, пов'язаних із доставкою вантажів, перевезенням особового складу. Водії працювали на межі людських сил. Те, як іноді доставлялися боєприпаси, пальне та інші вантажі до підрозділів, варте написання окремої історії. Мені відомо багато випадків, коли наші водії прориваль через території, підконтрольні сепаратистам, маскуючись під бойовиків, коли ремонтували техніку при світлі фар і ліхтариків. Від інтенсивної експлуатації машини часто виходили з ладу, а налагодити швидкий ремонт також було надскладно, бо на той момент у Збройних Силах катастрофічно не вистачало запчастин, особливо акумуляторів, шин. Згодом, коли держава побачила проблеми армії і розпочалось належне фінансування, ми змогли виправити ситуацію.

Формування нових військових частин — окрема тема. Аби забезпечити потреби війська в автомобілях, на базах зберігання почали масово розконсервовувати техніку. Автомобілі, що простояли десятки років на майданчиках, спільними із волонтерами та місцевими громадами зусиллями повертали в робочий стан і відправляли в зону АТО.

— Для своєчасного підвезення матеріальних засобів підрозділам, що вели бойові дії, були створені спеціальні автомобільні підрозділи, — згадує Олександр Данилюк. — А для ремонту несправних машин у зоні АТО — зведені ремонтні бригади. Вони відновили сотні одиниць техніки. Ось у таких умовах створювалась та система, яка зараз дозволяє виконувати всі завдання автомобільного забезпечення. Хоча невирішених питань ще чимало.

ЧАСТО НАШІ ВОДІЇ ПРОРИВАЛИСЬ ЧЕРЕЗ ТЕРИТОРІЇ, ПІДКОНТРОЛЬНІ СЕПАРАТИСТАМ, МАСКУЮЧИСЬ ПІД БОЙОВИКІВ

Я розмовляю з водіями понтонно-мостового підрозділу старшим прапорщиком Петром Мельником та сержантом Іваном Слободяном. За кермом своїх машин ці чоловіки проїхали дорогами «гарячого» Донбасу сотні кілометрів.

— За ці півтора року багато змінилося, — майже в один голос кажуть вони. — Насамперед — рівень забезпечення. Сьогодні практично не проблема отримати необхідні запчастини або допомогу ремонтної бригади. На початку АТО з цим було дуже скрутно, але, слава Богу, допомагали волонтери. На жаль, машини в нас старі, їм вже по 30–40 років. І хоча нова військова техніка дедалі частіше зустрічається на дорогах, ветерани «ЗІЛи» та «Урали» поки що залишаються основою нашого автопарку.

Ще однією проблемою, що ускладнювала роботу водіїв на початку АТО, була відсутність більшості дороговказів на автошляхах.

— «Сепари» навмисно знищували знаки із назвами населених пунктів або навіть міняли їх місцями. В таких умовах хлопці нерідко, особливо одиночними машинами, збивалися з маршруту і навіть потрапляли на блокпости бойовиків.

— Кого б я відзначив, то це водіїв санітарних машин, — розповів боєць з позивним «Копчений». — Вони часто виїжджають туди, куди чимало хлопців просто не наважились би вирушити, адже вивозити пораненого з передової вкрай небезпечно. Ці хлопці заслуговують на особливе ставлення до них.

Окрема каста водіїв — ті, які водять тягачі МАЗ. Їх невипадково називають «королями доріг». Велика і потужна машина вагою понад 20 тонн на дорозі виглядає дуже солідно. Хоча, напевно, на цьому вся романтика служби «мазистів» і закінчується, бо їхня робота — далеко не мед. З цими чоловіками я познайомився, коли вони ремонтували свою гігантську техніку.

— Тут, у зоні АТО, наша головна робота — евакуація пошкоджених машин. Але, зважаючи на термін служби наших тягачів, потрібно постійно дбати про те, щоб сам тягач був на ходу, — говорить Василь Харкорлюк. — Людей, які розуміються на ремонті цих машин, мало навіть у ремонтних підрозділах. Ось і доводиться самотужки освоювати ремонтну справу, а для запчастин ми використовуємо спеціально виділену машину-донора. Адже ці МАЗи припинили випускати ще в кінці 80-х років минулого століття.

Відверто скажу, спостерігаючи кілька хвилин за тим, як ці чоловіки занурювалися у величезне нутро свого тягача, відчув до них неабияку повагу.

Загалом на війні поважають кожного водія. Від їхньої фаховості залежить чимало, нерідко й життя. Яка б не була техніка, стара чи новенька, все ж вкрай важливо, хто за кермом.

Готуючи цей матеріал, я запитав одного з хлопців, про що мріють водії. Відповідь була такою: «Здебільшого ми тут мріємо, аби нам дали нові машини!»

Роман ТУРОВЕЦЬ

ТАНКІСТ ЯРОЩУК, РИЗИКУЮЧИ ВЛАСНИМ ЖИТТЯМ, ВРЯТУВАВ МІСЦЕВУ МЕШКАНКУ

82-річна бабуся Шура з-під Попасної буде згадувати свого рятівника довіку

– Наш підрозділ укотре передислокувався. Ні, не під Пісками. Сказати прямо не можу, — говорить загадкою у слухавку взводний Сергій Ярощук, бо добре знає, що телефони прослуховуються, ризик наразити на ворожу мінометну атаку кілька десятків танків і сотню бійців надто високий. — Ти не вгадуй, де я, а краще скажи, скільки вже змолотили.

Старший лейтенант Сергій Ярощук

До війни Ярощук заробляв на зерні. Тому вчорашній мобілізований бізнесмен, а нині — старший лейтенант помітно нервує, коли не може пробитися крізь глуху заслону радіоперешкод і спитати, що там на рідних подільських ланах. Там на Ярощука дуже чекають, бо без нього, пояснює, все не так крутиться й мелеться. Годинами може сперечатися щодо кращого засобу захисту рослин чи ймовірної ціни на майбутній врожай — у батальйоні чи не кожен другий розуміється на агротехнологіях. А від широкого простирадла соняшнику, що чорніє під палючим сонцем просто за лісосмугою, Ярощука оповиває сум. Збирати насіння господар цих угідь не поспішає. Можливо, й не буде, бо не бачили орендаря на ниві ще з весни. Проте у Ярощука нині інші турботи: його взвод, рушаючи на світанку на вогневі рубежі, пресує траками вузьке узбіччя асфальтованої дороги.

— Їдемо акуратно, як у себе вдома, шкоди врожаю не робимо, — спокійно наказує Сергій механікам-водіям. Ті слухаються, бо самі все життя на землі працюють. Механізатори знають, як цінується труд людських рук.

Ярощука видають очі. Ще рік тому, коли тільки-но прийшов у батальйон, що в «Десні», дивився на світ ясними блакитними очима. Мирними — як я тепер розумію. За кілька місяців, коли екіпаж його танка трощив мінометні розрахунки терористів під Чермаликом і над Павлопільським водосховищем на Донеччині, вони посіріли-посуворішали. І мало не скам'яніли важким поглядом після довгого морозного січневого тижня під донецьким аеропортом. Тому перестрінеш Ярощука — одразу зрозумієш, що діється.

— Знову тим гадам всипали, горіло до світанку. В атаку перлися просто на нас, — переповідає ранкову доповідь своїх танкістів зі взводного опорного пункту на «передку». А сам аж сяє: ворога відкинуто, хлопці можуть відпочити, до темної ночі їх не турбуватимуть.

Знову холодне: «Нора! Нора! Нора!» по рації, всі стрімголов у сховок. Б'ють по позиціях «Олімпа», що окопався над нами. Але до «мотопєхів» 122-й калібр не долітає, свистить і лягає у сільські городи. Повітря гусне від моторошного завивання міни.

ВЗВОДНИЙ, ПОПРИ ЩІЛЬНИЙ ОБСТРІЛ, ПОВІВ ЖІНОЧКУ ДО ПІДВАЛУ

— «Третій», цивільних з вулиці геть! — кричить оперативний у рацію, зауваживши місцеву бабусю Шуру з довгою жердиною в руці та стайкою гусей.

Замість вартового на третьому посту на вулицю вискочив Ярощук. Важким свинцем сипало вже просто на голови. Взводний, попри щільний обстріл, повів жіночку до підвалу й широкими помахами рук загнав зо два десятки білих гусей у сарай. Ті три хвилини нервового споглядання за простою сільською роботою, ніби й немає ніякої війни й ворожі міни не вивертають городи, бійці Ярощука пам'ятатимуть довіку. А коли той стрибнув у бліндаж — дружно нарекли взводного «Господарем».

Дмитро ГАМАШ

ПОЛЮВАННЯ НА… БРОНЕПОТЯГ

Восени минулого року на Донецькому напрямку вели бої підрозділи 28-ї окремої гвардійської механізованої бригади. За кілька кілометрів від їхніх позицій був залізничний вузол, від якого колії простягалися якраз вздовж лінії фронту. Бойовики вирішили використати його, і поставили на рейки… «бронепотяг». Це був локомотив з кількома укріпленими бронею платформами. На кожній з них були встановлені міномети та гаубиці (Д-20 або Д-30). Час від часу бойовики наближалися на ньому до наших позицій, відкривали вогонь та відходили назад.

У тил противника була відправлена розвідувальна група, яку очолював бувалий воїн з позивним «Балу». Перед розвідниками стояло завдання замінувати полотно та підірвати його разом із бронепотягом.

Близько дванадцяти годин розвідники просиділи у засідці. Потім вирішили підібратись до вузла ближче. Не встигли вийти з лісосмуги, як попереду них в бік галявини, де знаходилася колія, помчав заєць. За кілька хвилин пролунав вибух. Заєць зачепив ворожу розтяжку…

Пости бойовиків, які неподалік посадки охороняли залізничний вузол, почувши вибух, одразу відкрили по тому сектору зосереджений вогонь із крупнокаліберних кулеметів. А згодом запрацювали ворожі міномети. Того дня розвідники були змушені відійти.

Перша спроба була невдалою, проте наші хлопці вирішили знищити бронепоїзд в інший спосіб. На цей раз у хід пішла артилерія.

Спостерігачі передали на КП про черговий вихід в «рейс» бронепотяга. Щойно він наблизився до певного місця, щоб відкрити по наших позиціях вогонь, як запрацювала наша «арта». З однієї сторони била мінометна батарея, яку очолював офіцер з позивним «Ворон». Водночас з іншої запрацювала гаубична батарея 2С3 «Акація». Інтенсивним вогнем бронепоїзд був замкнутий з обох боків. Один зі снарядів гаубиці влучив прямо в боєкомплект бронепоїзда. Від потужних вибухів порозривало броньовані платформи разом із «горе-залізничниками», а значна кількість детонуючого боєзапасу сильно пошкодила залізничне полотно.

— Ми раділи, наче діти, адже знищили «ексклюзивну» ціль, — посміхаючись, розповідав один із офіцерів командування бригади. — У нас була інформація, що бойовики мали наміри застосовувати проти нас не лише цей бронепотяг. Але того дня ми відбили у них бажання «винаходити паровоз».

Валентин ШЕВЧЕНКО

МАШИНИ ЦЕНТРУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ЗУСТРІТИ НЕ ЛИШЕ НА КИЇВСЬКИХ ДОРОГАХ

Основне завдання автомобільної служби Центру забезпечення службової діяльності Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України — перевезення керівного складу відомства. Але війна на Донбасі внесла в нього корективи. Військові водії центру вже об'їздили всі дороги «гарячого» Сходу.

— Ми забезпечуємо проведення ротацій особового складу, роботу різних інспектуючих комісій та виконання бойових завдань. Близько 30 наших військовослужбовців вже отримали статус учасника бойових дій, — розповів тимчасовий виконувач обов'язків начальника Центру з озброєння майор Максим Ковальчук.

Нещодавно тут отримали новий КрАЗ, призначений для перевезення особового складу, — броньований, комфортний, обладнаний кондиціонером. Цей автомобіль значно розширив спектр завдань, які може виконувати підрозділ.

Напередодні Дня автомобіліста і дорожника на подяку заслуговують і ремонтники військового автотранспорту.

Фахівцям ремонтного відділу Центру під силу виконання найскладніших видів ремонту автомобілів. Його начальник майор Олег Затишний розповів, що нещодавно вони забрали з бази зберігання ЗІЛ-131, на базі якого облаштована пересувна автомайстерня. Цей автомобіль 24 роки був на зберіганні на відкритій стоянці, тому потребував серйозного ремонту. Військові ремонтники його вже відновили, залишилось завершити фарбування. До речі, «вдягають» його у піксельний малюнок.

— На черзі повернення до строю тягача на базі «Урал»-4320. Ця машина потребує планового технічного обслуговування. Після чого вони в парі з пересувною майстернею на базі ЗІЛа зможуть виконувати завдання різного ступеня складності в зоні АТО, — розповів майор Олег Затишний.

А ще попросив через газету подякувати за службу та привітати з професійним святом старшого прапорщика Олександра Андрійчука, старших солдатів Олександра Нечаєва, Анатолія Коваленка, Миколу Кушнікова, Олега Карпенка, Андрія Єна, Андрія Зельдіна, працівника Збройних Сил України Василя Кадета та всіх їхніх колег.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

На знімку (справа наліво): майор Максим Ковальчук, майор Олег Затишний, прапорщик Олександр Малукало, старший прапорщик Олександр Андрійчук, молодший лейтенант Василь Розка

АТО ПРОЙШЛИ, ТЕПЕР ДОЛАЮТЬ БЮРОКРАТІЮ

Статус учасника бойових дій можна отримати й на передовій. І тут роль командира чи не головна

У черзі до віконця реєстратури столичного військового госпіталю мою увагу привернув хлопець у десантному тільнику та з характерною для «атошників» темною засмагою й дещо втомленим виглядом.

— Тобі не сюди, — кажу, відводячи його за лікоть у бік, — учасників бойових дій приймають окремо у 29-му кабінеті.

Десантник знітився, дістав з кишені затертий папірець:

— Товаришу підполковник, у мене тільки довідка з частини. Про те, що я виконую завдання в зоні АТО. З такою приймуть?..

Переді мною стояв командир розрахунку одного з артилерійських підрозділів 25-ї окремої повітряно-десантної бригади Валерій Шевчик. Він — один із тих, хто провоював на Сході України вже більше року, але й досі не має права на пільги. Бо довідки самі по собі мало чого варті. Право на пільги надається тільки після отримання посвідчення. Згідно з чинним законодавством присвоєння статусу учасника бойових дій передбачає певну процедуру.

Під час відряджень до районів бойових дій я неодноразово зіштовхувався з цією проблемою. Деякі з військових перебували в тилових районах АТО нетривалий час, поверталися до місць постійної дислокації частин і швиденько оформлювали собі посвідчення. А безпосередні фронтовики в цей час під щоденними потужними обстрілами по півроку не вилізали з окопів. І про статус учасника бойових дій тільки мріяли. А ще вони часто обговорювали між собою нагальні потреби своїх сімей, їхні матеріальні труднощі та зростаючі ціни у крамницях.

У десантника Валерія своя історія. Командир його підрозділу прийняв рішення спочатку виробити всі необхідні документи для демобілізованих, а вже потім «зглянутися» на контрактників. Він їм так і сказав — «почекаєте, вам не горить». Прикро визнавати, але часто це так і буває. Командир зобов'язаний подати пакет документів для надання статусу не пізніше одного місяця вже після виконання військовослужбовцем завдань у зоні антитерористичної операції. Тобто формально до того, хто тобі на полі бою має бути другим батьком, не прискіпаєшся.

В ситуацію, як у Шевчика, потрапили сотні наших військовослужбовців. Несправедливо, коли пролита захисниками держави кров іноді ціниться нею менше за бюрократичні норми.

Ми попросили надати нам роз'яснення щодо цього завідувача сектору роботи з учасниками АТО (бойових дій) Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України Володимира Лавриновича.

Володимир Пилипович одразу перейнявся темою розмови:

— Ваш приклад, на жаль, далеко не поодинокий. У мене протягом дня на «гарячій телефонній лінії» реєструється в середньому до двадцяти скарг на порушення прав військовослужбовців при отриманні статусу УБД. Є буквально кричущі ситуації, коли, наприклад, військовослужбовець півроку після поранення лікується у шпиталях, а документи на УБД зі своєї частини не отримує. Так, у жовтні чимало скарг надійшло від військовослужбовців 93-ї окремої механізованої бригади. Старший лейтенант Сергій Бондар чотири місяці перебуває у шпиталі, але статусу учасника бойових дій не має. Двічі поранений «кіборг» молодший сержант Євген Ковтун демобілізувався 15 вересня, але досі не зміг добитися від командування виписки з наказів про виконання завдань у зоні АТО. Солдат Олександр Ярцев у складі бригади відвоював майже рік. Демобілізувався, відпочив місяць удома і в серпні повернувся на передову. Статусу не має і зараз…

— Хто ж у цьому винен?

— У цих випадках напряму винні командири частин та командири з'єднань, які цих командирів в даному питанні не контролюють. Запевняю, що з боку комісій з надання статусу учасника бойових дій при штабах оперативних командувань, Генштабі, Міністерстві оборони або обласних військкоматах не створюється жодних перепон. Єдина причина повернення документів — це значні помилки в них, таке трапляється. Інколи документи викликають певні сумніви, тоді вони передаються в спеціальну контролюючу комісію.

— Але ж не все залежить від командирів, існують і певні юридичні обмеження. Згідно з порядком надання статусу учасника бойових дій повинні бути документально зафіксовані факти прибуття військовослужбовця в зону АТО та виходу з неї, із сектору в сектор, на лікування або у відпустку тощо. Тобто фронтовик повинен мати первинний документ для утворення загального пакета документів. А що робити, коли військовий виконує бойові завдання в одному й тому ж місці, в тому ж секторі й не був у відпустці?

— Розумію про що ви. Дійсно, згідно з пунктом 6 відповідного Положення командир повинен подати документи для надання статусу після завершення виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення. Але згідно з роз'ясненням Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції це не означає, що командир повинен очікувати завершення цієї операції або передислокації частини. Командир може засвідчити довідкою встановленого зразка, що особа брала участь у виконанні хоча б одного бойового завдання. Технічно це не складно. Зараз у багатьох частинах існує практика, коли в кожному батальйоні призначаються відповідальні особи спеціально з цих питань. Відповідальні збирають всю документацію централізовано і направляють її на розгляд відповідних комісій. За приклад можу навести організацію роботи з цього питання у 128-й бригаді. Там призначено відповідальну особу, створено єдину бригадну базу даних учасників бойових дій з'єднання. І робота з надання статусу ведеться у бригаді майже в автоматичному режимі.

> **«У МЕНЕ ПРОТЯГОМ ДНЯ НА «ГАРЯЧІЙ ТЕЛЕФОННІЙ ЛІНІЇ» РЕЄСТРУЄТЬСЯ В СЕРЕДНЬОМУ ДО ДВАДЦЯТИ СКАРГ НА ПОРУШЕННЯ ПРАВ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПРИ ОТРИМАННІ СТАТУСУ УБД»**

— Володимире Пилиповичу, як діяти нашим воїнам при виникненні проблем із присвоєнням статусу учасника бойових дій?

— Звернутись безпосередньо до командирів бойових частин. Здебільшого це люди, гідні вислову «батько-командир», щоправда, вони надто перевантажені службовими питаннями. Демобілізованим без статусу УБД для пришвидшення всієї процедури раджу отримати в частинах свої документи на руки і особисто доставити їх у обласні військові комісаріати. Компетентну відповідь на проблемні запитання учасники АТО можуть отримати, зателефонувавши на «гарячу лінію» обласних комісаріатів, оперативних командувань, Генерального штабу та Міністерства оборони України. «Гаряча лінія» Департаменту кадрової політики Міноборони щодо координації та встановлення статусу учасника бойових дій — (044) 271-36-58.

Віктор ШЕВЧЕНКО

«Гаряча лінія» для охочих вступити до Українського війська (044) 223-23-61.

«Гаряча лінія» Тилу Збройних Сил України з питань речового, продовольчого забезпечення, координації та взаємодії з волонтерськими, благодійними організаціями, фізичними і юридичними особами щодо надання допомоги Збройним Силам України — (044) 483–35-72.

«Гаряча лінія» Відділу по роботі з громадянами та доступу до публічної інформації — (044) 253-04-71.

«Гаряча лінія» з питань запобігання та виявлення корупції у Збройних Силах України — (044) 454-73-07.

«Гаряча лінія» з питань військово-соціальної роботи, соціального захисту військовослужбовців та членів їхніх сімей, військової дисципліни Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України — (044) 454-44-51.

«Гаряча лінія» Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України щодо організації визволення військовослужбовців Збройних Сил України, які незаконно утримуються незаконними збройними формуваннями, реагування на факти порушення законності у Збройних Силах України — (044) 454-73-03.

«Гаряча лінія» Озброєння Збройних Сил України з питань забезпечення майном та технікою — (044) 483-10-29.

«Гаряча лінія» Департаменту фінансів Міноборони з питань грошового забезпечення та соціальних виплат — (044) 271-12-57.

«Гаряча лінія» Військово-медичного департаменту Міноборони щодо обміну інформацією про поранених та військовослужбовців ЗС України, які знаходяться на реабілітації — (044) 454-41-55.

«Гаряча лінія» Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міноборони — (044) 454-43-37.

За фактами зловживань посадовими особами (крадіжки, незаконні операції при отриманні, списанні або закупівлі майна, повнота виплати грошового забезпечення військовослужбовцям, винагороди учасникам АТО тощо) контактні номери телефонів: (044) 243-44-74 (черговий, цілодобово), (095) 470-62-28 (у робочий час, з 9.00 до 18.00).

«Гаряча лінія» Головного управління персоналу Генерального штабу ЗС України щодо обміну інформацією про загиблих або зниклих безвісти військовослужбовців: (044) 244-07-55 (цілодобово).

«ОПЛОТ» ПРОТИ «ВЛАДИМИРА», АБО ТАНКИ ПРОТИ ТАНКІВ

На «Оплоті» встановлено потужніший за російський двигун 6ТД-2Е (1200 к.с. проти 1000 к.с. на Т-90А)

За даними «Укроборонпрому» за останній рік підприємства концерну передали Збройним Силам України, Національній гвардії, іншим військовим відомствам близько 4-х тисяч нових та модернізованих зразків озброєння та військової техніки, зокрема 105 одиниць бронетанкової техніки. За словами генерального директора концерну Романа Романова, серед пріоритетів у сфері виробництва бронетанкової техніки — танки типу Т-64БВ, Т-64БМ «Булат», Т-84У «Оплот», бронеавтомобіль «Дозор-Б» та бронетранспортери типу БТР-3Е та БТР-4Е. Концерн планує вже 2016 року вийти на рекордні показники постачання техніки для війська, зокрема танків Т-84У «Оплот» у 120 одиниць.

Задекларований Романом Романовим «ривок» у виробництві саме бронетанкової техніки цілком зрозумілий. Адже, незважаючи на затишшя, яке запанувало на Донбасі, агресор продовжує виношувати відносно України достатньо агресивні наміри, спираючись насамперед на свою військову силу. Серед зосереджених поблизу нашого кордону угруповань Сухопутних військ РФ головну роль відводять саме танковим військам.

Навіть більше — накачування «військових м'язів» обох сепаратистських псевдо-державних утворень, заснованих російським режимом на окупованих українських землях Сходу, не припиняється навіть в умовах «перемир'я». За «обережними» оцінками загальна кількість лише танків у сумісних російсько-терористичних угрупованнях, розгорнутих на окупованих територіях, уже досягнула кількості у 510–520 одиниць (в основному це Т-64 та Т-72).

Як виявилось, усі численні розмови багатьох «військових експертів» про нібито відмирання танків у сучасних війнах були, принаймні для України, м'яко кажучи, трохи передчасними.

Події на Сході нашої країни, які відбувалися протягом останніх півтора року, переконливо довели, що механізовані й танкові війська винесли на своїх плечах основний тягар боїв з добре озброєним, зокрема бронетанковою технікою, противником. Разом з артилерією та високомобільними десантними військами українські танкісти стали тією стіною, об яку власне й розбилися всі самовпевнені плани агресора щодо побудови якоїсь міфічної «Новоросії» на теренах 8-ми областей України.

Тому керівництво Збройних Сил України особливу увагу приділяє технічному оснащенню військ.

Однак було б зовсім необачно думати, що це питання вирішується простим додаванням грошей у оборонний бюджет держави та нарощуванням обсягів відновлення та ремонту бронетанкової техніки. Необхідно мати нові зразки техніки, щоб її збільшувати у якісній царині. Інакше ворог врешті-решт за рахунок технічної переваги досягне поставленої перед собою мети. Одна справа, коли ваші танки здатні у нічний час доби вести ефективний вогонь на відстань лише у 800 метрів, а противник на 1–1,5 км, як це було під час зимових боїв в районі Дебальцевого, де бойовики та російські агресори вперше масовано застосували останні модифікації танка Т-72, оснащені відповідним оптико-електронним прицільним обладнанням франко-білоруського виробництва, за допомогою якого вони були здатні в темний час доби впевнено вражати цілі на відстані до 1,5 км. І зовсім інша справа, коли наші танки можуть адекватно відповісти ворогу, наприклад ПТКР типу «Комбат» принаймні на тій же відстані, за допомогою не гірших нічних прицілів власної системи керування вогнем.

За словами гендиректора «Укроборонпрому», незабаром планується оснащення українських танкових підрозділів бойовою технікою із суттєво поліпшеними тактико-технічними характеристиками. Йдеться про танки типу Т-64БВ, Т-64БМ «Булат» та Т-84У «Оплот». Найсучаснішим вважається Т-84У «Оплот». За словами начальника бронетанкового управління Збройних Сил України генерал-майора Юрія Мельника, військо вже наступного року отримає ці танки. Мова йде про експортний варіант машини, оснащеної сучасною системою керування вогнем за стандартами НАТО.

Тому є сенс порівняти можливості сучасного російського танка типу Т-90А «Владимир» з можливостями бойового танка української розробки та виробництва Т-84У «Оплот».

Після розпаду СРСР шляхи України й Росії у танкобудуванні розійшлися. Основою вітчизняного стала найсучасніша на момент розпаду СРСР машина Т-80УД (варіант радянського танка Т-80У із дизельним двигуном, який вироблявся на Харківському заводі ім. Малишева), росіяни ж обрали танк типу Т-72Б(У), розроблений у Нижньому Тагілі.

З часом Т-80УД був суттєво вдосконалений і перетворився вже на українську версію Т-84У (доопрацьований варіант має сьогодні добре відому в Україні назву «Оплот»), а російська версія Т-72БУ у сучасному виконанні отримала індекс Т-90А.

За оцінками деяких експертів, зокрема російських, український Т-84У «Оплот» за своїми ТТХ не поступається сучасному російському Т-90А «Владимир». Навіть більше — за окремими характеристиками переважає російський танк. Міркуйте самі.

— Перше, що впадає в очі, це значно потужніша та більш економічна силова установка українського танка. На «Оплоті» встановлена потужніша за російську силова установка 6ТД-2Е (1200 к.с. проти 1000 к.с. на Т-90А). Навіть більше — українському дизелю притаманні низькі втрати потужності при експлуатації в умовах підвищених температур навколишнього середовища. Тоді як на російському Т-90А, де встановлено дизельний двигун В-92, при підвищеній температурі навколишнього середовища спостерігаються значні втрати потужності (при високих температурах потужність двигуна російського танка може впасти до 600 к.с).

— Другою «родзинкою» українського танка є те, що на «Оплоті», на відміну від Т-90, застосовується панорамний приціл командира з тепловізійним каналом, що значно підвищує можливості командира при бойовій роботі в нічних умовах і в умовах зниженої видимості. Хоча в останніх модифікаціях росіяни встановили на Т-90А панорамний приціл й командиру танка. Однак його конструкція така, що бойова робота командира танка майже цілком залежна від обсягу зовнішнього природного освітлення, тому видимість може падати до 800 м (в українській машині за рахунок зовнішнього живлення приціл впевнено «тримає» 2000 метрів у нічних умовах навіть зі слабким природним освітленням).

— Український танк Т-84У «Оплот» має додатковий енергоагрегат, що забезпечує роботу всіх його систем навіть при заглушеному основному двигуні. Танк Т-90 такого не має. А в реальних бойових умовах це дуже важливо — організація засідок, ведення бою з місця, з окопу для українського «Оплота» стає можливим без запуску основного двигуна.

— В інфрачервоному та радіовипромінювальному спектрах український танк набагато менше помітний, ніж російський. Ефективна відбивальна поверхня у Т-84У менша, ніж у Т-90А, що вкрай важливо на полі бою, де танк противника завжди становить бажану ціль для будь-яких засобів ураження, зокрема тих, які наводяться за вищевказаними принципами, — по тепловому випромінюванню танка або його помітності в радіолокаційному спектрі.

ТАНК Т-84У «ОПЛОТ» МАЄ ДОДАТКОВИЙ ЕНЕРГОАГРЕГАТ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЄ РОБОТУ ВСІХ ЙОГО СИСТЕМ НАВІТЬ ПРИ ЗАГЛУШЕНОМУ ОСНОВНОМУ ДВИГУНІ. ТАНК Т-90 ТАКОГО НЕ МАЄ

— Відрізняються також конструкції бортових коробок передач: на українському танку — 7 передач уперед і 4 назад, а на Т-90 — 7 передач уперед і лише 1 назад. Швидкість руху заднім ходом в «Оплота» — 30 км/год, у Т-90 — 5 км/год. Важелі управління механіка-водія на «Оплоті» замінені на більш зручний штурвал.

— За рахунок тандемного заряджання український танк перевершує «росіянина» за скорострільністю, має у механізмі заряджання більше снарядів, ніж російський танк у автоматі заряджання (28 проти 22).

І цей перелік можна ще продовжувати…

Тож висновок очевидний. Суто з технічної точки зору, найближче майбутнє українських танкових військ виглядає досить непогано, звісно, за умови технологічної, ресурсної, а головне — фінансової спроможності нашої держави налагодити масове виробництво сучасного основного бойового танка типу Т-84У «Оплот» саме для потреб українського війська.

Однак пам'ятаймо, будь-яке «залізо», навіть найсучасніше, лише тоді перетворюється на грізну та потужну зброю, коли знаходиться у вмілих і дбайливих руках…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Автоматизований звукометричний комплекс артилерійської розвідки «Положення-2» розробки одеського підприємства СКБ «Блискавка», вироблятимуть на ДП «Львівський державний завод «ЛОРТА»

НОВИЙ КОМПЛЕКС «ЧУЄ» ПРОТИВНИКА ЗА 35 км

В Україні розпочато серійне виробництво сучасного звукометричного комплексу артилерійської розвідки

Розвідувальний автоматизований звукометричний комплекс (РАЗК) «Положення-2» створений у 2012 році. А в лютому 2013 року був прийнятий на озброєння Збройних Сил України.

Основним завданням комплексу є визначення місця розташування гармат, мінометів та іншого артилерійського озброєння противника. Після опрацювання даних наші підрозділи отримують координати ворожої артилерії, щоб завдати точного удару у відповідь. Комплекс також допомагає корегувати вогонь.

«Положення-2» включає в себе апаратну машину на базі багатоцільового транспортера МТЛБ (може розміщуватися на інших базах). До складу комплексу також входять три акустичні бази та дев'ять високочутливих датчиків-мікрофонів. Бортова метеостанція дозволяє робити завчасний прогноз погоди і тим самим коригувати дії артилерії залежно від природних умов. Для навігації використовується система GPS або ГЛОНАСС.

Аудіоінформація, що надходить через звукоприймачі, обробляється комп'ютером, який видає координати стріляючої артилерії противника і точок розривів снарядів та мін, випущених по них. Усі дані передаються по шифрованих каналах зв'язку і відображаються в он-лайн-режимі на екрані оператора і цифровому планшеті артилерійського командира.

Максимальна дальність, на якій комплекс «чує» супротивника — 35 кілометрів. Коригувати вогонь своїх він може на відстані до 15 км. Чим ближче джерело звуку, тим точніше комплекс визначає його місце розташування.

«ЛОРТА» на сьогодні успішно проводить імпортозаміщення низки комплектуючих зі складу комплексу, оскільки вони вироблялися у кількох країнах колишнього Радянського Союзу, зокрема Росії. У результаті проведених робіт не виключається, що тактико-технічні можливості «Положення-2» за рахунок використання оновленої елементної бази будуть поліпшені і дозволять ще більш ефективно виконувати поставлені перед комплексом завдання.

КОМПЛЕКС НЕ МАЄ АНАЛОГІВ НА ПОСТРАДЯНСЬКОМУ ПРОСТОРІ. ПОДІБНІ СИСТЕМИ У СВІТІ ВИРОБЛЯЮТЬ ЛИШЕ ШІСТЬ ДЕРЖАВ

Розробку розвідувального автоматизованого звукометричного комплексу (РАЗК) «Положення-2» одеське конструкторське бюро почало у далекому 1995-му, а завершило наприкінці 2012 року. Комплекс не має аналогів на пострадянському просторі. Подібні системи у світі виробляють лише шість держав: США, Великобританія, Франція, Німеччина, Нідерланди та Ізраїль. Вітчизняний виріб у цій компанії цілком може конкурувати.

Підготував Ігор ПАРУБСЬКИЙ

ГАРМАТИ МОВЧАТЬ, А СУМНА СТАТИСТИКА ЗРОСТАЄ

АБО ВОЮЄШ І Б'ЄШ ВОРОГА, АБО ПИЯЧИШ — І Б'ЮТЬ ТЕБЕ

Режим припинення вогню в зоні АТО аж ніяк не означає, що військовим підрозділам на передовій можна перепочити. Навпаки — захисники України від російської агресії мають бути готовими до будь-якого розвитку подій по всій лінії розмежування. При цьому завдання стоїть не лише покращити боєздатність підрозділів, забезпечити бійців усім необхідним для служби в зимовий період, а й підвищити військову дисципліну серед військовослужбовців. Адже, хоч гармати і мовчать, сумний список небойових втрат зростає

За даними Головного управління служби правопорядку ЗС України кількість загиблих військовослужбовців Збройних Сил України протягом 2014–2015 років склала 2027, з яких кілька сотень небойові втрати особового складу: загинули в результаті нещасних випадків, порушення правил безпеки у поводженні зі зброєю, дорожньо-транспортних пригод, через навмисні вбивства.

У багатьох з цих випадків бійці перебували у стані алкогольного сп'яніння. Певен, потребу перехилити чарку-другу не виправдати надмірною фізичною і психологічною втомою від пекла і важких буднів на передовій. Так, буває по-різному. Подекуди аж нестерпно важко. Проте мало хто знає, як це — дивитися потім в очі посивілій матері й пояснювати, що її син загинув не від кулі підступного ворога, а від кулі бойового товариша, який, перервавши мирну вечерю, несподівано натиснув на гачок. Прикро, що в той момент не знайшлося поруч нікого, хто припинив би частування оковитою й утримав бійця від необдуманих вчинків. Адже наслідки цього більші, ніж здається на перший погляд. Без годувальників залишаються обидві родини,а про одноразову грошову допомогу, зрозуміло, не йдеться, бо її не виплачують родині загиблого у стані алкогольного сп'яніння чи самогубця. Такий закон.

За майже рік служби на Донбасі стрілець-зенітник окремого батальйону Євген лише раз отримав «атошну» премію — перед демобілізацією. В усі попередні місяці старшого сержанта «Ракету», як називали його співслужбовці, позбавляв цієї винагороди командир військової частини. Євгена неодноразово помічали на службі у нетверезому стані.

А тому цивільна дружина й двійко діток не отримували й половини того, що надсилали додому бойові побратими Євгена. Проте фінансовий батіг «Ракету» не спиняв. Його картковий рахунок щедро поповнювали жертводавці, охочі послухати байки про «героїчні рейди тилами сепаратистів». Від зловживань Євгена потерпали і бійці взводу, яким доводилося заступати замість нього у позачергові наряди з охорони та оборони базового табору. Намагалися вплинути словом, прикладом тощо. Але все було марно.

МАЛО ХТО ЗНАЄ, ЯК ЦЕ — ДИВИТИСЯ ПОТІМ В ОЧІ ПОСИВІЛІЙ МАТЕРІ Й ПОЯСНЮВАТИ, ЩО ЇЇ СИН ЗАГИНУВ НЕ ВІД КУЛІ ПІДСТУПНОГО ВОРОГА, А ВІД КУЛІ БОЙОВОГО ТОВАРИША, ЯКИЙ, ПЕРЕРВАВШИ МИРНУ ВЕЧЕРЮ, НЕСПОДІВАНО НАТИСНУВ НА ГАЧОК

Не допомогла й військова медицина. Євгена двічі відвозили в госпіталь, звідти — перекидали у лікарні й санаторії, розташовані за межами проведення АТО. Поки бойові товариші билися з ворогом, медики тижнями приводили Євгена до тями, «чистили» й усміхненого та повного життєвих сил… повертали у військову частину з діагнозом «нервово-психічний розлад на тлі епізодичного вживання алкогольних напоїв». За висновками ВЛК він був придатним до військової служби, тож ставав до строю.

Але хлопець не брався за розум. Коли ми стояли під Пісками, мало не щодня обмінювалися даними розвідки з Добровольчим українським корпусом. Задля посилення боєготовності відряджали своїх бійців на спільні тижневі спостереження за переднім краєм. Прийшла черга й «Ракети» побувати серед ДУКів, що сповідували своєрідний виховний принцип: або воюєш і б'єш ворога, або пиячиш — і б'ють тебе. Тож не минуло й трьох днів, як командир добровольців друг з позивним «Подолянин» зателефонував: «Забери свого Женю від гріха подалі... То не є вояк: ані вміння, ані бажання, одне пияцтво в голові».

Із березня цього року санкції командира військової частини стали жорсткішими, бо Верховна Рада посилила відповідальність військовослужбовців за порушення військової дисципліни. Методи впливу на цього військовослужбовця знайшлися. Офіцери провели щодо Євгена нові службові розслідування, склали кілька адміністративних протоколів, гауптвахта у військовій комендатурі стала для нього чи не другою домівкою. І в результаті — мобілізований минулої осені поїхав додому пониженим до звання молодшого сержанта. І це — не максимальне покарання.

За той рік служби я як заступник командира підрозділу не раз телефонував батькові Євгена. З поваги до офіцера, який віддав служінню Батьківщині не один рік, не називатиму його прізвища. Вплинути на сина батько не зміг, та дав командирам слушну пораду: хай всього добивається сам. На той час тривала активна робота командування щодо оформлення посвідчень учасника бойових дій військовослужбовцям безпосередньо на передовій. Тож не лише Євген, а й десяток запеклих порушників дисципліни у день звільнення отримали на руки лише документи для оформлення пільг.

Інформування родичів і знайомих бійця про те, як він боронить український Донбас, не раз приносило добрі результати. Інколи лише один дзвінок до рідних бійця змінював його життя докорінно. Наприклад, дочка одного з мобілізованих зв'язківців навчалася у Національній академії внутрішніх справ. Тож командир взводу під час серйозної бесіди з підлеглим щодо стану військової дисципліни сповістив про намір розповісти про вживання спиртних напоїв на передовій керівництву вишу. І це на нього вплинуло. У подальшій службі він неухильно тримався обітниці тверезості.

У профілактиці подібних правопорушень командирам часто допомагали контакти з редакторами друкованих видань. Більшість бійців нашої військової частини були з сільської місцевості, де й досі районні газети мають авторитет. Тому отримувати свіжі новини з самого «передка» для них велика честь. Та, окрім листа-подяки за справжнього патріота і свідомого захисника Батьківщини, земляки отримували й ганебні аркуші з фотосвідченнями та результатами так званих «задувок» у наркодиспансері. Копії цих документів надсилали родичам. Після цього починалася жорстка терапія по телефону. Через місцеву пресу шукали й дезертирів.

«Обидва призвалися зі Львова і втекли?» — не йняв віри знайомий редактор багатотиражної газети зі столиці Галичини. Недовго гаючись, він опублікував у своїй передовиці прізвища втікачів. Можливо, просто збіг обставин, чи свідомість прокинулася, або ж нестерпно стало переховуватися. Але один із них за кілька тижнів після публікації прізвищ у газеті спробував самотужки дістатися розташування своєї військової частини та… не дійшов. Попався патрулю ВСП. Тож за все рано чи пізно доводиться відповідати.

Григорій ГРЕБЕНЮК

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ, ЯКИЙ ПОГРОЖУВАВ МІСЬКОМУ ГОЛОВІ ГРАНАТОЮ, ЗАСУДЖЕНО ДО ДВОХ РОКІВ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Військовою прокуратурою Полтавського гарнізону Центрального регіону України завершено судовий розгляд кримінального провадження за обвинуваченням громадянина С. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 263 (незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами) та ч. 1 ст. 296 (хуліганство) КК України, повідомляє прес-служба військової прокуратури Центрального регіону України.

Зокрема у липні 2015 року вказаний громадянин, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, прибув до Комсомольської міської ради, де, грубо порушуючи громадський порядок, вчинив сварку в приймальні Комсомольського міського голови та намагався залякати присутніх застосуванням гранати. Громадянин С. був затриманий, а вибухові пристрої вилучені.

Досудовим розслідуванням встановлено, що в лютому 2015 року громадянин С., проходячи службу у лавах Збройних Сил України в зоні проведення антитерористичної операції, придбав дві бойові гранати, які надіслав поштою за місцем свого фактичного проживання в Полтавську область.

Комсомольський міський суд Полтавської області за вчинення вищевказаних кримінальних правопорушень та з урахуванням пом'якшувальних обставин призначив покарання у вигляді позбавлення волі строком на 2 роки.

У СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ ПРОВОДЯТЬСЯ НАЙМАСШТАБНІШІ НАВЧАННЯ НАТО

Навчання «Trident Juncture-2015» були заплановані задовго до того, як загострилася ситуація в Сирії. Але західні командувачі дали зрозуміти, що вони зараз беруть до уваги і цей фактор. На початку поточного тижня до цих навчань долучилися й Збройні Сили України

Навчання «Trident Juncture-2015» є найбільшими навчаннями Альянсу за останнє десятиріччя. Вони проводяться протягом жовтня-листопада на полігонах, аеродромах та в портах Іспанії, Італії, Португалії, в акваторії Атлантичного океану та Середземного моря, а також Німеччини, Бельгії, Канади, Нідерландів та Норвегії.

Протягом першого етапу навчання, що тривав із 3 по 16 жовтня, проводилося багаторівневе командно-штабне навчання Сил розгортання у проведенні операцій НАТО з реагування на кризові ситуації.

Під час другого етапу, з 20 жовтня по 6 листопада, що передбачає тактичне навчання, Альянс продемонструє здатність проводити підготовку, розгортання і навчання своїх сил у складному, міжвидовому та віддаленому середовищі.

Як повідомили фахівці Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу ЗС України, загалом **у навчаннях беруть участь близько 36 тисяч військовослужбовців із 33 країн-членів та партнерів НАТО. Участь у тактичній фазі навчання братимуть 4 бойові бригади, 230 одиниць бронетехніки, до 140 літаків та до 60 кораблів і підводних човнів.**

Збройні Сили України на цих навчаннях представлені військово-транспортним літаком ІЛ-76МД та особовим складом із 20 військовослужбовців. Місцем виконання завдань для українських військових льотчиків визначено авіабазу в місті Сарагоса Королівства Іспанія. Український військово-транспортний літак протягом другого етапу навчань відпрацьовує спільні завдання з НАТО за сценарієм повітряної фази навчання на території Італії та Іспанії.

Загалом «Trident Juncture-2015» має на меті продемонструвати підвищений рівень боєготовності і здатність НАТО реагувати на нові виклики безпеці. Зокрема йдеться про перевірку готовності командних структур Альянсу до застосування Сил реагування НАТО (СРН — ред.) та реалізацію Ініціативи об'єднаних сил, яка полягає в підтриманні досягнутих під час спільної з партнерами участі в операціях напрацювань — сумісності, оперативних спроможностей та здатності до спільних дій.

Як пояснив посол НАТО у Великобританії Адам Томсон, Альянсу необхідна стратегія для охорони своїх південних кордонів через нестабільність у країнах від Іраку до Північної Африки. Крім того, члени НАТО мають домовитися про «спільну довгострокову стратегію щодо Росії» та підготуватися до численних загроз з її боку, повідомляє «Укрінформ». Водночас в Альянсі наголосили, що навчання були заплановані ще задовго до того, як російська авіація почала завдавати удари по Сирії. При цьому Росію запрошено до цих навчань як спостерігача.

Вадим КОВАЛЬОВ

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ:

Навчання проводиться як завершальний етап трирічного циклу навчань НАТО серії «Trident» («Тризуб») (загалом проведено 7 навчань).

Зазначене навчання НАТО є наймасштабнішим з 2002 року, що визначає та запроваджує новий підвищений рівень Альянсу щодо сумісності та спроможностей Сил і підрозділів як на оперативному рівні, так і на рівні театру воєнних дій в умовах сучасного міжвидового бою.

СЦЕНАРІЙ НАВЧАННЯ:

У сценарії навчань, крім регулярних загроз, передбачені елементи так званих гібридних загроз. У сценарії маневрів враховано досвід сучасних конфліктів, а також дії з реагування на кризові ситуації, що не підпадають під статтю V Північноатлантичного договору, відповідно до якої члени організації розглядають збройний напад на одного або декількох із них у Європі або Північній Америці як напад на всіх учасників договору.

В основу сценарію покладено конфлікт інтересів держав-учасниць конфлікту (не держав НАТО), де одна з країн є агресором, що використовує методи гібридної війни, саме проти якої прийнято політичне рішення щодо застосування Сил реагування НАТО (СРН).

Під час навчання використовуються сучасні технології ІПСО, протидії інформаційній агресії, а також широке використання стратегічних комунікацій.

На єдиному оперативному тлі проводиться низка інших навчань із сертифікації компонентів СРН, а також національних навчань держав НАТО.

У БРЮССЕЛІ РОЗГЛЯНУЛИ ПЛАНИ РЕФОРМУВАННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Відбулося засідання Спільної робочої групи Україна-НАТО з питань воєнної реформи

Україну на заході представляла делегація на чолі з начальником Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генштабу Збройних Сил України генерал-лейтенантом Володимиром Аскаровим, повідомляє Місія України при НАТО.

Під час засідання було обговорено напрями оборонної реформи в нашій державі та основні положення концептуальних документів стратегічного та оборонного планування, прийнятих за результатами проведення Комплексного огляду сектору безпеки і оборони України.

Окрему увагу було приділено заходам з реформування Військово-Морських Сил Збройних Сил України та розвитку Національної гвардії України. Представники країн-членів НАТО схвально оцінили перші кроки України щодо реформування національного сектору безпеки і оборони. Водночас союзниками було наголошено на необхідності якомога швидшої розробки Україною комплексної, реалістичної та підкріпленої належними ресурсами державної програми реформування Збройних Сил нашої держави. На засіданні було домовлено, що НАТО надасть допомогу в розробці цього документа з урахуванням передового досвіду та найбільш прогресивних світових стандартів. Союзники також підтвердили свій намір надавати подальшу практичну підтримку реформаторським зусиллям української влади.

США ВПЕРШЕ ВИПРОБУВАЛИ МОРСЬКУ СИСТЕМУ ПРО В ЄВРОПІ

Військовий флот союзників провів перше навчальне перехоплення в повітряному просторі Європи

США та їхні союзники по блоку НАТО вперше випробували морську систему протиракетної оборони (ПРО) в Європі. Навчання проводилися біля берегів Шотландії. Крім американських військових, у них взяли участь представники армії та флоту ще дев'яти країн — Австралії, Канади, Франції, Німеччини, Італії, Нідерландів, Норвегії, Іспанії та Великобританії, повідомляє офіційний сайт ВМС США.

Зокрема з ракетного полігона на Гебридських островах була випущена ракета малої дальності Terrier Orion. Її координати відстежили голландські військові моряки та повідомили дані на американський есмінець Ross. Випущена з судна зенітна ракета SM-3 уразила ціль. Таким чином військовий флот союзників провів перше навчальне перехоплення у повітряному просторі Європи.

Командувач американського військово-морського угруповання в Європі та Африці Марк Фергюсон заявив, що «навчання продемонстрували готовність США захистити Європу з допомогою корабельної бойової інформаційно-керованої системи Aegis та берегової бази ПРО в Румунії». Американський адмірал відзначив також високий професіоналізм союзників під час випробувань.

РОЗЗБРОЄННЯ НАСЕЛЕННЯ — ЦЕ ЙОГО БЕЗПЕКА

Мир настане лише тоді, коли на зберігання здадуть останній автомат чи гранату

Точно невідомо скільки нелегальних «стволів» на цей час перебуває у населення

У шкільні роки в мене, як і в більшості дітей війни, був свій маленький арсенал. У ньому зберігав снарядний порох, капсулі, патрони і навіть вибухівку. Всі ці воєнні знаряддя ми знаходили на так званому динамітному полі, яке отримало свою назву від розташованого тут снарядного заводу. Двічі на тиждень в один і той же час там лунали вибухи. А коли знімали охорону з випробувального полігона, ми знаходили багато чого цікавого для поповнення хлопчачих арсеналів. Ми використовували всі ці речі для проведення салютів та у своїх «війнах». А одного дня всі мої однолітки роззброїлись. Це сталося після того, коли місцевий хлопець пограбував ощадкасу і вбив із пістолета касирку. Міліція розпочала акцію з роззброєння населення. Тому я, не очікуючи візиту правоохоронців на нашу вулицю, втопив свій арсенал у громадському туалеті. Мій приятель скинув туди й наган, який знайшов на динамітному полі.

Можу стверджувати, що до початку шістдесятих років міліція завершила масове роззброєння населення і відбила бажання людей придбати якусь «стрілялку» про всяк випадок. Суджу про це за власними спостереженнями. Коли я у 1961 році розпочав строкову службу в столичному окремому полку зв'язку, піраміда з карабінами знаходилася в казармі й не зачинялася на замки. Бо й подумки ніхто з нас не міг вбачати щось протиправне у використанні зброї.

Друге масове незаконне озброєння припало на початок «лихих дев'яностих». Перерозподіл державного майна супроводжувався кримінальними розборами з використанням вогнепальної зброї. А потрапляла вона до злочинців зокрема і з військових арсеналів та сховищ, коли під час масового скорочення війська значно ослабили контроль за збереженням зброї. Сьогодні вже ніхто не скаже, скільки пістолетів, автоматів потрапили до рук злочинців під час скорочення і розформування військових частин.

Війна 2014–2015 років в Україні спричинила черговий витік незаконного озброєння населення. Подумки повертаюся до свого динамітного поля, на якому ми в дитинстві поповнювали свої «бойові» арсенали. Сьогодні воно знаходиться на відстані кількох кілометрів від селища Піски й донецького аеропорту. Місцевість тут переорана вибухами снарядів і мін, нашпигована вибухонебезпечними предметами. З початку цього року лише на мінних «сюрпризах» підірвалися понад сто мирних людей на Донбасі.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПОРАДИВ ТИМ, ХТО БАЖАЄ ВЗЯТИ ДО РУК ЗБРОЮ, ЙТИ НА СЛУЖБУ ДО УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

Окрім того, з районів проведення бойових дій триває незаконний вивіз зброї та боєприпасів. Ми майже щодня читаємо повідомлення, дивимося телесюжети про те, як незаконне озброєння людей позначається на кримінальній обстановці, шкодить національній безпеці держави. Так, за даними Головного управління внутрішніх справ столиці, кількість правопорушень із застосуванням вогнепальної зброї виросла втричі. Нелегальну зброю і боєприпаси вилучають у Києві майже щодня. За вісім місяців поточного року зареєстровано 10 вбивств, 22 розбійні напади, а всього — 163 злочини із застосуванням зброї. У 2014 році таких випадків було 53. Почастішали терористичні акти з використанням вибухівки, хвиля яких прокотилася регіонами. Останній вибух пролунав у Одесі біля приміщення регіонального управління СБУ.

Люди вимагають вжити всіх заходів щодо наведення порядку зі зберіганням, використанням будь-якої незаконної зброї, вилучення її у незаконних формувань і угруповань. Адже кожна війна завжди закінчується миром. А він запанує лише тоді, коли в арсенали буде поставлено останній автомат, пістолет, здана на склад остання граната. А вогнепальну зброю всіх цивільних, які законно придбали її, перереєструють і візьмуть на облік і під контроль правоохоронців.

А поки ніхто конкретно не зможе сказати, скільки нелегальних «стволів» на цей час перебуває на озброєнні населення. Називають цифру: від кількох мільйонів. А от за словами голови Української асоціації власників зброї Георгія Учайкіна, з усієї зброї, яка перебуває на руках наших громадян, — 70 відсотків нелегальної та лише 30 — легальної. Перша поповнюється за рахунок незаконного вивезення зброї, боєприпасів, вибухівки з району проведення антитерористичної операції. Останнім часом фахівці, зокрема представники ОБСЄ, засвідчують, що нелегальна зброя з України починає потрапляти й на європейський ринок, що завдає удару по іміджу нашої держави.

Що ж робити для зменшення обігу нелегальної зброї? Існують різні, причому діаметрально протилежні, погляди на вирішення проблеми. Одні пропонують на законодавчому рівні запровадити вільний продаж зброї як засіб індивідуального захисту людини. А представники органів державної влади, правоохоронці категорично виступають проти такої новації. Полеміка триває у суспільстві. Нагадаю, що у грудні 2014 року у Верховній Раді були зареєстровані два законопроекти: «Про вогнепальну зброю цивільного призначення» та «Про громадянську зброю і боєприпаси». На той час автори так пояснювали свою законодавчу ініціативу: реалізація законодавчого акту дала б змогу мирному населенню цілком законно мати вогнепальну зброю й використовувати її для самозахисту.

Наскільки така ініціатива відповідає часу, та чи не призведе це до підвищення градусу кримінальної атмосфери в суспільстві? Наведу наслідки легалізації продажу травматичної вогнепальної зброї. Право на її придбання нині мають не лише народні депутати, правоохоронці, військові, судді, прокурори, а й інші громадяни. Наприклад, журналісти та так звані дружинники. Багато з останніх виходили на охорону громадського порядку заради отримання посвідчення, яке давало право на придбання травматичної вогнепальної зброї. Не знаю, скільки разів її власники використовували для самозахисту. А от правоохоронці наводять численні факти, коли «гумовку» використовують при конфліктах у родині, в транспорті, на мітингах, під час рейдерських атак на господарські об'єкти тощо. Навіть у благополучній Америці раз у раз спалахують криваві драми із застосуванням легальної вогнепальної зброї. Так, нещодавно 26-річний студент американського коледжу розстріляв своїх однокурсників в навчальному класі — 9 загиблих. Поліція з'ясувала, що вдома в нього було сім одиниць зброї з набоями до неї. А в нас все ще є прихильники нового озброєння населення. Так, під петицією щодо вільного володіння зброєю підписалися 25 тисяч громадян. Президент України Петро Порошенко повідомив, що для розгляду цієї пропозиції він запропонував скликати засідання групи Конституційної комісії з прав, свобод громадян, представників різних політичних сил, громадськості, правознавців, експертів. Гадаю, що вони визначаться з цього питання. Але вже можна припустити: якщо в нас буде започатковане таке додаткове озброєння народу, то за умов проведення війни на Донбасі все це зрештою призведе до непередбачуваних наслідків.

Спілкуючись із журналістами, Петро Порошенко порадив тим, хто бажає взяти до рук зброю, йти на службу до українського війська.

Ми вже маємо приклад, коли один учасник акції кинув гранату біля будинку Верховної Ради України. Загинули бійці Національної гвардії, отримали поранення мирні люди. Цей трагічний випадок вкотре поставив на порядок денний питання розробки і вжиття додаткових заходів щодо посилення громадської безпеки, запобігання розповсюдженню нелегальної зброї. За цих умов якось недоречно навіть вести розмову про подальше озброєння народу. Навпаки, є привід накласти мораторій на час проведення антитерористичної операції на продаж зброї. Необхідно на законодавчому рівні визначити порядок проведення мирних мітингів. Зокрема, треба посилити відповідальність організаторів подібних заходів за те, якщо до них залучилися люди в балаклавах з холодною та вогнепальною зброєю. На вулицях наших міст не повинні розгулювати з нею представники незаконних військових угруповань. Має стати правилом, що зброя буде лише в руках правоохоронців чи представників інших структур, яким надано таке законне право.

Володимир ЧІКАЛІН

Мільйони користувачів діляться між собою різноманітною інформацією, у тому числі особистою

ЯКА НЕБЕЗПЕКА ХОВАЄТЬСЯ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ?

Користування соціальними мережами в зоні проведення АТО несе потенційну загрозу нашим підрозділам

Мати свій акаунт у соціальних мережах — це ознака сучасності. Мільйони користувачів можуть ділитися між собою різноманітною інформацією. При цьому мало хто замислюється над загрозою витоку конфіденціальної інформації саме про власника цієї сторінки. Навпаки, деякі наполегливо та невтомно продовжують наповнювати мережу подробицями свого приватного життя. У захопленні соцмережами через власну легковажність люди починають ділитися навіть службовою інформацією, не підозрюючи про наслідки її розсекречування.

Нині гібридна війна проти нашої держави активно точиться і в інформаційній сфері, зокрема в кіберпросторі. Тому не варто втрачати пильність навіть під час спілкування в мережі з друзями.

Але потрібно пам'ятати, що всі ваші дії в мережі, зокрема й помилки, будуть залишати слід ще дуже довго. Тому добре подумайте, перш ніж виносити особисте чи службове на розсуд широкого загалу в Інтернеті.

Досвід боїв на Сході країни вже переконав багатьох у тому, що від користування соціальними мережами та мобільним зв'язком в зоні АТО варто відмовитися.

— Був у нас такий випадок, — розповів десантник одного з підрозділів 80-ї оаембр. — Група солдатів, перебуваючи в оточенні, дізналася про підготовку ворожого наступу. Почали піднімати паніку: дзвонити всюди, куди тільки можна — звертатися у соцмережах до журналістів, волонтерів. У результаті ж ніякого наступу не відбулося, але через чутки про нього родичі бійців здійняли чималого галасу.

А ось інший приклад із власного досвіду. На позицію прибув новий підрозділ. Бійці одразу ж почали активно користуватися телефонами та мобільним Інтернетом. Один жваво розповів, де вони будуть спати, як називається село, на якій фермі вони стоять і ще багато цікавого. Як результат — уже ввечері їхню ділянку обстріляла ворожа артилерія.

НИНІ ГІБРИДНА ВІЙНА ПРОТИ НАШОЇ ДЕРЖАВИ АКТИВНО ТОЧИТЬСЯ І В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ, ЗОКРЕМА В КІБЕРПРОСТОРІ. ТОМУ НЕ ВАРТО ВТРАЧАТИ ПИЛЬНІСТЬ НАВІТЬ ПІД ЧАС СПІЛКУВАННЯ В МЕРЕЖІ З ДРУЗЯМИ

Окрім цього, перебуваючи в зоні АТО, доволі часто доводилося спостерігати, як військовослужбовці виставляють у соцмережах свої фотографії, зроблені на тлі місцевості, де знаходиться підрозділ. А це — дуже гарний орієнтир для супротивника. Фахівці швидко можуть виявити це місце, визначити його координати та нанести нищівний удар.

До речі, так сталося й усередині липня, коли через витік інформації під ворожий обстріл потрапили наші позиції.

— Нагнітаючи паніку, наші вороги розраховують не тільки на зниження вмотивованості наших бійців, а й на отримання розвідувальних даних, які можна виловити з повідомлень-спростувань, які неодмінно повинні з'явитися у відповідь на численні запити, — зазначили у Генеральному штабі ЗС України та закликали користувачів соцмереж та працівників ЗМІ відповідально ставитися до поширення інформації. Доступ до мобільного зв'язку та Інтернету в бойових умовах потрібно жорстко контролювати. Щоб сприймати інформацію, робити правильні висновки та приймати рішення, є відповідні органи військового управління.

Війна на Сході України в рази загострила проблеми, пов'язані із комунікацією військовослужбовців засобами мобільного Інтернету. Тож, реєструючись у соцмережах, зберігайте пильність! Не забувайте — йде війна. І вона не пробачає помилок.

Володимир КОРНІЯКА

ВІЗЬМІТЬ НА ЗАМІТКУ

1. Ніколи не залишайте в публічному доступі свій реальний номер телефону. За це можна серйозно поплатитися в майбутньому. Не варто гадати, що ваш номер телефону нікому не потрібен. Це не так!

Для ворогів «маленька» людина, якою ви можете себе вважати, — дуже ласий шматочок. Пам'ятайте: з вашої сторінки, окрім номера телефону, можна отримати й інші особисті дані та використати їх проти вас. Зібрані разом, вони допоможуть зловмисникам скласти та здійснити план цілеспрямованої атаки, наслідки якої важко передбачити.

2. У бойових умовах треба пам'ятати, що оператор мобільного зв'язку може в реальному часі визначати місце виїзду, маршрут пересування абонента, слухати його розмови тощо. Цією інформацією можуть скористатися ворожі спецслужби або терористи. Тож порада одна: тримайте свій мобільний вимкненим, вмикайте лише у разі необхідності на короткий термін та не користуйтеся соцмережами.

3. Ніколи не залишайте на своїй сторінці домашню адресу. Уявіть собі, що після розміщення вами знімку шахрай заходить у профіль і читає вашу повну адресу та дізнається, що ви перебуваєте у відрядженні, а вдома нікого немає. Чи потрібно пояснювати, що може трапитися далі?

4. Дехто з «бравих» бійців викладає у мережах світлини з «подвигами» та «досягненнями» на військовій службі, подекуди додаючи номери військових частин, місця їхнього розташування та обговорюючи дії та плани командирів. І все це, аби лише потішити своє самолюбство. На жаль, вони не замислюються над тим, що їхніми «одкровеннями» можуть скористатися ворожі спецслужби.

5. Не варто розповідати на сторінках про свій сімейний стан. Адже це є додатковою інформацією для ворога.

6. Деякі соціальні мережі «засмоктують» настільки, що людина не замислюючись починає платить за «лайки», подарунки або бали в Інтернеті, зливаючи туди номери кредитних карток тощо. Зрозуміло, що платити чи не платити — особиста справа кожного. Але краще витрачати гроші більш розумно.

ЕКСПЕРТ: МИ ДОСІ ПІД РОСІЙСЬКИМ «КОВПАКОМ»

Українцям не варто користуватися російськими соцмережами, оскільки вони можуть бути доступні для ворожих спецслужб. Про це сказав під час дискусії «Комунікація в Україні» засновник ГО «Вікімедіа Україна» генеральний директор Асоціації підприємств інформаційних технологій Юрій Пероганич, повідомляє Укрінформ.

«Російські соціальні мережі — це все ворожі інструменти. Треба зважати на те, в чиїх вони руках і з якою метою використовуються. Звичайно, треба усвідомлювати, що все, що є в соціальних мережах, власники яких росіяни, доступне для спецслужб цієї країни», — застеріг Юрій Пероганич.

«Я би радив українцям, оскільки ми фактично знаходимося в стані війни з Росією, не користуватися російськими поштовими сервісами», — сказав він.

За словами експерта, необхідно знати, що інформація, наприклад в gmail, також може бути потенційно доступною спецслужбам інших країн.

Окрім цього, він уточнив, що, відповідно до дослідження, яке провела Інтернет-асоціація України, на кінець другого кварталу 2015 року охоплення Інтернетом у нас становить 59%. Порівняно з попередніми даними ця цифра повільно, але впевнено зростає.

«На жаль, досі в Україні ми не самі формуємо інформаційний простір. Модель комунікації значною мірою є продовженням тієї моделі, яка була всі роки колоніальної залежності. Якщо ми позбулися залежності у сфері економічній чи військовій, то у сфері інформаційній ця залежність продовжується», — вважає експерт.

«ЖОДЕН АКТОР НЕ ЗМОЖЕ ПОКАЗАТИ ОЧІ ХЛОПЦЯ, ЯКИЙ ПРОЙШОВ СПРАВЖНЮ ВІЙНУ»

Коли почалася війна, Тетяна Піскарьова щомісяця їздила з концертами в АТО

Я щаслива, що мені Бог подарував можливість співати пісні, щоб людям ставало, хоч на декілька хвилин легше та світліше

Улюблені книги: Еріх Марія Ремарк, «Тріумфальна арка».
Улюблений фільм: «Любов і голуби».
Улюблена страва: деруни.
Улюблена музика: С.В.Рахманінов, фортепіанні концерти з оркестром.
Хобі: приготування їжі.

Гість «Народної армії» — українська співачка, заслужена артистка України, автор унікальної методики з розвитку вокальної майстерності, викладач з вокалу кращих телевізійних шоу країни «Фабрика зірок» та «Народна зірка» Тетяна Піскарьова.

— Тетяно, вам часто доводиться виступати перед численною аудиторією, зокрема й перед військовими. Чим відрізняються військові глядачі від цивільних?

— Градус щирості, якого потребує від артиста військовий глядач, значно вищий за той, який потрібен цивільним глядачам. Щоб співати для військових, необхідно неабияк налаштуватися, адже втримати сльози дуже важко. При цьому вони потребують від артистів максимальної щирості. Вперше перед військовими мені довелося виступати у Косові. То була моя перша зустріч з такою кількістю військових-миротворців. Тоді я пишалася, що співаю для таких мужніх і надзвичайних чоловіків.

Коли тільки почалися військові дії в Україні, кожного місяця їздила виступати до зони проведення антитерористичної операції. Співала в Маріуполі, Краматорську, Слов'янську, Дзержинську тощо. Також виступала з концертами в багатьох військових частинах, військових госпіталях у Львові, Кривому Розі, Дніпропетровську, Ірпені, Києві тощо. Під час останнього концерту в Слов'янську захворіла на запалення легень. Тому мої концерти перенесені на більш теплу пору року.

— Що найбільше запам'яталося під час концертів для військових у зоні АТО?

— Коли перед початком концерту побачила півтисячі найкращих військових, то в мене перехопило подих. Лише набутий за роки професійної діяльності досвід не дозволив мені розгубитися. І я зрозуміла, що на цій сцені не треба нікому співчувати, а треба казати воїнам, що ми їх любимо, чекаємо та віримо в перемогу справжніх чоловіків.

— Коли у вас виникла мрія стати співачкою?

— В місті Мала Виска, що на Кіровоградщині, де я народилася, моя бабуся працювала білетером в кінотеатрі. Коли мені було шість років, вийшов у прокат музичний фільм «Жінка, яка співає». Зрозуміло, що завдяки своїй бабусі я мала можливість бути на сеансах цього фільму по чотири рази на день. Тож я вивчила на пам'ять всі пісні і репліки головних героїв цього фільму. Саме тоді й вирішила стати професійною співачкою.

— Минулого року ви записали цикл пісень «Музичні листи на війну». Розкажіть про створення цього альбому.

— Розповісти про це складно. Легше проспівати або проплакати. Зараз це сім пісень, кожна з яких є окремою історією. Зокрема є розповідь, як мама чекає сина, — «Мамина молитва». Пісня «Мій тато герой» — історія донечки, яка розділяє цукерку на дві половини, одну їсть сама, а другу залишає для тата, який незабаром повернеться з війни тощо.

— У кліпі на пісні цього альбому — «Расскажу тебе о любви» знявся справжній учасник АТО на ім'я Олексій. Як виникла ідея залучення до зйомок справжнього військового?

— Наш режисер та його дружина Соломія Вітвіцька познайомилися з Олексієм під час благодійних поїздок до зони АТО. Загалом військові — скромні хлопці, тож умовити когось з них на зйомки дуже складно. Проте нам пощастило. Коли Олексій повернувся додому, творчому подружжю вдалося його вмовити. Для нас це було дуже важливо, адже жоден актор не зміг би показати очі хлопця, який пройшов справжню війну.

— Коли чуєш у вашому виконанні «Мамину молитву», то віриш кожному слову, які проникають у душу. Що спонукало написати цю пісню?

— Ця пісня виникла після розмови з моєю колегою — народною артисткою України Валентиною Степовою, син якої Артем служив у зоні АТО. Коли писала пісню, я в неї запитала: «Валечко, як ти все це перенесла та дочекалася повернення сина?» Вона відповіла, що знайшла допомогу в церкві, куди постійно ходила та молилася. Коли я це уявила, мені здалося, що я постарішала на багато років. Навіть зараз, коли виконую цю пісню, відчуваю вік тієї дорослої жінки, яка чекає сина-солдата, поки той захищає рідну землю.

«ЩОБ СПІВАТИ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ, НЕОБХІДНО СИЛЬНО НАЛАШТУВАТИСЯ, АДЖЕ ВТРИМАТИ СЛЬОЗИ ДУЖЕ ВАЖКО»

— Ви співачка, композитор, педагог по вокалу, актриса, радіоведуча. Що саме приносить найбільше задоволення?

— Я щаслива, що мені Бог подарував можливість співати пісні. Мені подобається жити та співати, щоб людям ставало, хоч на декілька хвилин, легше та світліше. Адже пісня лікує і сміхом, і сльозою, і неповторною щирістю теми, яка живе в кожній композиції. Однак усе в житті взаємопов'язане. Так, наприклад, якщо я не відчую себе жінкою та мамою, то не зможу співати на цю тему. Якщо не відчую себе особистістю та людиною, яка прагне миру, я не зможу заспівати «Вставай, о земленько моя» чи «Музика рідного дому». Якщо я не поїду до військових, то не зможу заспівати патріотичних пісень.

— Розкажіть про свої плани на майбутнє?

— Наступного року відбудеться великий сольний концерт у супроводі естрадно-симфонічного оркестру. Зараз я працюю над тим, щоб вийти на свій особистий рівень виконавської майстерності, для того, щоб реалізувати концертний тур по містах України.

— Ваші побажання українським військовим.

— Хочу подякувати всім військовим за те, що вони виконують свою чоловічу роботу. Зараз уся Україна зрозуміла сутність українського захисника, яким ми всі пишаємось. Бажаю від усіх жінок здоров'я, миру та найшвидшого повернення з перемогою.

Олена КРУГЛЄНЯ

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомир ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— нежитлові приміщення будівлі складу інв. № 112, площею 539,1 м^2, за адресою: м. Житомир, пров. 1-й Іподромний, 3, військового містечка № 114.

Запланована дата оцінювання: 31.10.2015.

Претендентам для участі в конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряються позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає: заяву про участь в конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.
2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).
3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10:00 **в Квартирно-експлуатаційному відділі м. Житомир за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20,** через чотирнадцять календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20, каб. 15.

Додаткову інформацію можна отримати у економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомир (каб. 15) або за тел.: (0412) 37-45-98.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові технічні приміщення, загальною площею 273,1 кв. м, підвальне приміщення, площею 3,3 кв.м, приміщення цокольного поверху — 240,0 кв. м, приміщення 1 поверху — 29,8 кв. м в будівлі №139 військового містечка № 1.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Київська обл., м. Біла Церква, б-р 50 річчя Перемоги 54Г.

Балансоутримувач: 7 Спортивний клуб МОУ.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 31.10.2015.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11:00 через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл. м. Біла Церква, вул. Ярмаркова,1, каб. №18.

Документи надсилати поштою за адресою: 09107, Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. №18.

Телефон для довідок: 068-739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

КЕВ м.Чернівці оголошує конкурс з відбору суб єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна.

1. Назва об'єкта оцінювання: нежитлові вбудовані приміщення підвалу в будівлі №4 (літ.А), загальною площею 610,6 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта: м.Чернівці, пл.Театральна,6.

Орган управління — Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: КЕВ м.Чернівці. (м.Чернівці, вул. Українська,43), тел.: (0372) 52-57-50, факс: (0372) 52-58-6.

Мета проведення незалежного оцінювання: продовження терміну дії договору оренди.

Балансова залишкова вартість основних засобів: 3878286,00грн станом на 30.09.2015 р. (зокрема 610,60 кв.м —199367грн).

Розмір земельної ділянки: 0,0156 га, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі (приміщення 610,6 кв.м).

Місце розташування земельної ділянки: м.Чернівці, пл.Театральна,6.

Цільове призначення земельної ділянки: для господарських потреб (державний акт на право постійного користування земельною ділянкою серії б/н 31.10.1979р.).

Правовий режим земельної ділянки: право постійного користування.

Нормативно грошове оцінювання земельної ділянки : —

Наявність об'єктів, що містять державну таємницю (так, ні): ні.

Дата оцінювання (дата, на яку проводиться оцінювання майна): орієнтовна дата оцінювання — 31.10.2015р.

Конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі приймають участь суб'єкти оцінної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оцінної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямків, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

Мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013р. за №937/23469;

— до встановленого терміну в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу надали документи, передбачені пунктом 4 розділу ІІ Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м. Чернівці конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оцінної діяльності;

— копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурентну пропозицію;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежної оцінки майна, зокрема подібного майна, тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається у запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в КЕВ м.Чернівці за адресою: м.Чернівці, вул. Українська, 43, каб.№6 **до 17:45 3.11.2015 р.**

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 9 листопада 2015 р. о 11:00 в КЕВ м. Чернівці за адресою: м.Чернівці, вул. Українська,43, каб №5.

Телефон для довідок: (0372) 52 67 23.

***

Інформація Івано-Франківської КЕЧ району про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна, що відбувся 2 жовтня 2015 року.

Відповідно до розділу ІІІ Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 року № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 року за № 699/27144, ухвалено рішення щодо визнання переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна — нежитлових приміщень майстерні будівлі № 40, загальною площею 370,3 кв.м, та нежитлових приміщень розчинного вузла будівлі № 41, загальною площею 88,4 кв.м, військового містечка № 25, розташованого за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Макуха,3, що перебуває на балансі Івано-Франківської КЕЧ району з метою пролонгації договору оренди **фізичної особи-підприємця Тарнопольського Анатолія Пилиповича** та укладення з ним договору на проведення незалежного оцінювання вказаного військового майна.

***

Військово-медичний департамент Міністерства оборони України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця.

Вимоги до кандидатів:

на посаду головного спеціаліста відділу постачання медичного майна (з ревізійними функціями) Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України — повна вища медична освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста фармації; висока професійна підготовка, досвід роботи з комп'ютерною технікою, стаж роботи за фахом на державній службі на керівних посадах не менше 1-го року або стаж роботи в інших сферах управління не менше 3-х років.

Термін подання документів на конкурсну комісію Міністерства оборони України протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044) 454-41-58.

***

Оголошення про підбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця у Командуванні Сухопутних військ Збройних Сил України

<u>в період з 19.10.2015 по 19.11.2015:</u>

Спеціаліст 1 категорії мобілізаційного відділу управління оборонного планування штабу — 1 посада, з/пл. від 1800 грн.

Вимоги до кандидатів:

<u>Для спеціалістів 1 категорії:</u> вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста; стаж роботи на державній службі на посаді спеціаліста 2 категорії не менше 2-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років.

<u>Довідки за телефоном: (044) 271-10-99.</u>

***

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України проводить конкурс на заміщення посад наукових співробітників.

На посади осіб офіцерського складу:

науковий співробітник науково-організаційного відділу, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу обґрунтування основних напрямів розвитку системи озброєння Збройних Сил, ШПК «капітан», посадовий оклад 1135–1160 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1440–1540 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії досліджень проблем розвитку технічних засобів охорони та контролю стану вибухопожежобезпеки військових об'єктів, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки загального призначення, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку зенітних систем та комплексів, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку зенітних систем та комплексів, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів зв'язку та технічного захисту інформації, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, ШПК «капітан 2 рангу», посадовий оклад 1380–1460грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, ШПК «капітан 3 рангу», посадовий оклад 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, ШПК «капітан», посадовий оклад 1135–1160 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід наукової та організаційної роботи не менше 10 років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв.

На обіймання посади начальника науково-дослідного відділу (лабораторії) — науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, про науковий ступінь, вчене звання, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, витяг із Резерву кандидатів на 2015 рік, список наукових праць (винаходів).

На посади працівників Збройних Сил України:

старший науковий співробітник науково-організаційного відділу, посадовий оклад 2062–2735 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, посадовий оклад 1551–2198 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки бронетанкових, механізованих та аеромобільних військ, посадовий оклад 1806–2556 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку ракетного та артилерійського озброєння і військової техніки, посадовий оклад 2062–2735 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, посадовий оклад 2062–2735 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, посадовий оклад 2062–2735 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу патентно-ліцензійної, винахідницької та раціоналізаторської діяльності у Збройних Силах України, посадовий оклад 1551–2198 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, наявність наукових праць або авторських свідоцтв, науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, про науковий ступінь, вчене звання, копія військового квитка, листок з обліку кадрів, список наукових праць (винаходів).

Особи офіцерського складу та працівники ЗСУ, які проходять військову службу (працюють) за місцем проведення конкурсу, разом з рапортом (заявою) про бажання взяти участь в конкурсі подають тільки службову характеристику та список наукових праць.

Дата проведення конкурсу — 7.12.2015 р.

Термін подання документів — до 26.11.2015 р.

Документи надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефонами: (044) 271-08-55, (044) 271-09-66, (044) 520-12-84.

***

Військовий коледж сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил оголошує конкурс на заміщення вакантних посад педагогічних працівників.

Дата проведення конкурсу — 7 грудня 2015 року.

Термін подачі документів до участі в конкурсі — до 21 листопада 2015 року.

Циклова комісія із загальноосвітніх та загальновійськових дисциплін:

— викладач циклової комісії, працівник ЗСУ, оклад — 1751грн;

— викладач циклової комісії, працівник ЗСУ, оклад — 1751 грн;

— викладач циклової комісії, працівник ЗСУ, оклад — 1751 грн;

— викладач циклової комісії, працівник ЗСУ, оклад — 1751 грн.

Циклова комісія метеорологічних спостережень:

— начальник циклової комісії, ШПК «підполковник», оклад 1050–1100 грн;

— викладач циклової комісії, ШПК «майор», оклад 850–1000 грн.

Вимоги до кандидатів на посади:

начальник циклової комісії:

вчене звання (науковий ступінь), спеціаліст вищої категорії; педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, не менше п'яти років стажу педагогічної роботи, які проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ (Сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

викладач циклової комісії:

здійснення педагогічної, науково-педагогічної діяльності.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (поверненню не підлягають, крім особової справи та медичної книжки):

— особова справа кандидата;

— рапорт, поданий по команді із зазначенням повної назви посади та ВОС;

— автобіографія друкована;

— копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;

— завірена копія службової картки;

— службова характеристика;

— медична книжка або висновок ВЛК для офіцерів, посади яких скорочуються;

— довідка про проходження військової служби (копія трудової книжки);

— список наукових праць (винаходів), завірений заступником установи з наукової роботи;

— залікові відомості (фізична, вогнева, командирська підготовка).

Для працівників Збройних Сил України:

— письмова заява з зазначенням повної назви посади та ОС;

— автобіографія друкована;

— копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;

— службова характеристика з останнього місця роботи;

— список наукових праць (винаходів), завірений заступником установи з наукової роботи;

— копія трудової книжки або послужного списку.

Документи надсилаються (подаються) на адресу: 61023, м. Харків, вул. Сумська 77/79, Військовий коледж сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил, секретарю конкурсної комісії, з 9:00 до 11:00 та з 15:00 до 17:00.

***

Розрахунково-аналітичний центр Збройних Сил України (м. Київ) оголошує про наявність вакантних посад офіцерського складу.

1. Начальник зв'язку — 1 особа.

ШПК «капітан», посадовий оклад 950–1030 грн.

2. Начальник відділення збору та обробки інформації — заступник начальника розрахункового відділу — 1 особа.

ШПК «капітан», посадовий оклад 1033–1077 грн.

3. Начальник фізико-хімічної лабораторії — 1 особа.

ШПК «капітан», посадовий оклад 950–1033 грн.

***

Інформація квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква про підсумки з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 16 жовтня 2015 року.

За результатом конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності переможцем визнано приватного підприємця Борейка Вадима Андрійовича на виконання робіт з оцінювання об'єкта — нежитлового приміщення в будівлі інв. №30 військового містечка № 2, площею 55,60 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Черкаська обл., Христинівський р-н, с. Розсішки. **Балансоутримувач:** Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

За результатом конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності переможцем визнано Товарну біржу «Універсальну» на виконання робіт з оцінювання об'єкта — нежитлового приміщення в будівлі інв. №112 військового містечка № 5 площею 39,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Черкаська область, м. Сміла, вул. Зарічна, в/м №5, в/ч А 4167. **Балансоутримувач:** Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладання договору оренди.

Концерн «Військторгсервіс», код 33689922, повідомляє про втрату таких оригіналів свідоцтв про право власності на нерухоме майно за адресою: Київська обл., м. Київ, провулок Бородянський, 3:

• «свідоцтво про право власності на нерухоме майно, бланк серії ЯЯЯ № 133745, видане на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва від 20.12.2004 року № 1742-В на майновий комплекс площею 1551,10 м^2 (адміністративна будівля літ. А площею 1372,40 м^2, диспетчерська літ. В площею 178,70 м^2);

• «свідоцтво про право власності на нерухоме майно, бланк серії ЯЯЯ № 133738, видане на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва від 20.12.2004 року № 1742-В на майновий комплекс площею 1531,60 м^2 (склад № 5 літ. З площею 1508,30 м^2, електрична підстанція літ. Е площею 23,30 м^2);

• «свідоцтво про право власності на нерухоме майно, бланк серії ЯЯЯ № 133739, видане на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва від 20.12.2004 року № 1742-В на майновий комплекс площею 4301,50 м^2 (склад № 4 літ. Ж площею 45,90 м^2, склад № 6 літ. Л площею 3250,50 м^2, їдальня літ. К площею 1005,10 м^2);

• «свідоцтво про право власності на нерухоме майно, бланк серії ЯЯЯ № 133747, видане на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва від 20.12.2004 року № 1742-В на майновий комплекс площею 4544,30 м^2 (склад № 1 літ. Б площею 4336,40 м^2, котельня літ. І площею 207,90 м^2);

• «свідоцтво про право власності на нерухоме майно, бланк серії ЯЯЯ № 133746, видане на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва від 20.12.2004 року № 1742-В на майновий комплекс площею 657,60 м^2 (склад № 2 літ. Г площею 284,80 м^2, склад № 3 літ. Д площею 372,80 м^2).

Р

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати:
— для продовження (пролонгації) договорів оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв. м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1.	Нежитлова будівля (ПТОР) інв. №24, в/м №41, під розміщення виробництва виробів з листового металу (інше використання нерухомого майна).	777,7	Львівська обл., Яворівський р-н., смт Івано-Франкове, вул. Яворівська, 32.	30.11.2015
2.	Нежитлові будівлі: 1.інв. №453 (Свинарник), в/м №53, під розміщення суб'єкта малого підприємництва з розведення свійських тварин (інше використання нерухомого майна). 2.інв. №454 (КПП), в/м №53, під розміщення суб'єкта малого підприємництва з розведення свійських тварин (інше використання нерухомого майна).	230,3 37,0	Львівська обл., Яворів, вул. Івана Хрестителя, 53.	30.11.2015

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Основні умови конкурсу:

можуть брати участь суб'єкти оцінної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оцінної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з позначкою «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). *Конкурс буде проведено о 10:00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті* в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає заяву про участь в конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

Зна-ряддя коваля
Російський цар Борис
Карта старшої масті у грі
Курорт у Криму
Поетеса ... Українка
Гуморист ... Вишня
Квітка дами у Дюма
Гра ракетками
Місто в Афганістані
Край, кордон
Леонід по-іншому
Японська фірма
Місто в Італії
Африканська корова
Перелітний птах
Прісноводна риба
Ручна вузька пилка
Неочікувана подія
Пісня В. Меладзе
Столиця Сенегалу
Сусід гіпотенузи
Легкоатлет
Шеф, начальник
Довжина тіла
Місце для наречених
Бубен у арабів
Підпільна кличка Сталіна
Замінник
Ралі під вітрилами
Ім'я воротаря Кана
Ім'я Моцарта
Невелика змія
Марка автомобіля
Тип куртки
Античний одяг
Аддіс-...
Бранці татар
Марка пістолета
100 см
Співачка ... Кароль
Хімічний елемент
Одиниця частоти
Німецький композитор
Предмет взуття
Ріка на Кавказі
Чоловіче ім'я
Ніж для тростини
Поетичн. розмір
Кровний родич
Древнє місто
"Сто років самотності" (автор)
... Зібров
Тягне воза
Нічний птах
Шахова фігура (заст.)
Стадія розвитку
Крихітка у Гофмана
Столиця Марокко
Родинна мафія
Скелелаз
Наступ, штурм
Ярмо, неволя
Ім'я Муромця
День і ніч
"Ти записався добровольцем?" (автор)

... Кобилянська
Вигідне становище над кимось
Ім'я Преслі
Коштовна прикраса
Ріка з водоспадом
Останній Генсек
Веранда, ганок
Всьому голова
Бур'ян
Одиниця магнітної індукції
Палкий вболівальник
Буря в пустелі
Народ Європи
Гірський масив
Закордонні товари
Концерт на честь одного з учасників
... природи
Місто в Індії
Залежний феодал
Притока Нижньої Тунгуски
Крик під час овацій
Ріка у Таїланді
Автор роману "Собор"
Вівчар
Вид Богослужіння
Тасьма на мундирі
Тип кузова
Грецький співак
Чиста сторінка в книзі
Взуття індіанців

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

УЧІТЬСЯ В ПРИРОДИ. ВОНА МУДРА

Заповіді 104-річного карпатського мудреця Андрія Ворона

■ Якщо приходять хвороби, це означає, що ми порушили якісь закони Природи. Учіться в Природи. Вона мудра. І організм мудрий, бо є частиною Природи. Довкола багато вчителів — небо, ріка, дерева, квіти, гора, камінь, комаха.

■ Не треба боятися хвороб. Це не кара за гріхи, а спосіб вилікувати гріховне, очиститися, обновитися. Не треба боятися болю і боротися з ним. Святі вважали біль за дар. Треба відкрито сприйняти його, пізнати його природу. Зрозуміти, що Природа хоче сказати вам через цей біль. Спробуй максимально розслабити хворе місце, внутрішнім зором заглянути в біль, щоб дослухатися його голосу. Тоді хвороба сама розкриє свої причини і покаже способи їх подолання. І ти станеш сильнішим.

■ Коли хворі просять у мене поради, я їм раджу прості, але дуже надійні і помічні речі: відмовтеся від м'яса, молока, цукру і солі; починайте ходити пішки, з кожним днем більше; багато пийте чистої води (не менше 8 склянок); обливайтеся двічі на день водою, теплою і холодною; вечеряйте легко не пізніше 19 години; лягайте спати о 21 годині; відкрийте серце Богу — і Він навчить вас усьому іншому.

ВІД ШАХТАРЯ — ДО ЗАСЛУЖЕНОГО ЖУРНАЛІСТА УКРАЇНИ

Сьогодні своє 75-річчя святкує наш дорогий колега і метр пера — Заслужений журналіст України
Володимир Стефанович ЧІКАЛІН

Народившись у місті Стаханов Луганської області, він свою трудову діяльність, як і його знаменитий земляк, розпочав із шахтарської справи.

Журналістські здібності виявив вже у дев'ятнадцять років, коли став кореспондентом газети «Куйбишев вугілля». Згодом була служба у Збройних силах та тверде рішення — стати військовим журналістом. У 1961 році він вступає до тоді ще Львівського військово-політичного училища Радянської армії. Після закінчення навчального закладу розпочинає офіцерську службу в окружній газеті Київського військового округу. Згодом отримує розподілення до Чехословаччини. Далі була служба в Середньоазіатському військовому окрузі та інших гарнізонах. Наприкінці восьмидесятих Володимир Стефанович повертається до Києва та стає головним редактором газети, в якій розпочинав з посади кореспондента. Він пройшов тернистий шлях від лейтенанта до полковника і набув безцінний бойовий досвід в одній з «гарячих» точок.

Та навіть після звільнення в запас Володимир Стефанович не покинув справу свого життя — журналістику. Його знають читачі газет «Урядовий кур'єр», «Вечірній Київ». І зараз він продовжує свою багаторічну діяльність на цій ниві в нашому виданні. Його журналістський трудовий стаж — 56 років! Сьогодні Володимир Стефанович вчить молодь і продовжує писати на актуальні теми, насамперед соціального спрямування.

Ми щиро вітаємо нашого колегу і творчого батька з цим ювілеєм. І бажаємо міцного здоров'я, гострого пера, відданих читачів і ще довго, займаючись улюбленою справою, працювати на користь людям і країні.

З повагою колектив Центрального друкованого органу Міністерства оборони України «Народна армія», колеги, друзі та рідні.

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА
НАРОДНА АРМІЯ
ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).
Наклад 31934 Замовлення 58084
Ціна вроздріб – договірна
Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна
Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.
ISSN 1029-9114
9 771029 911004